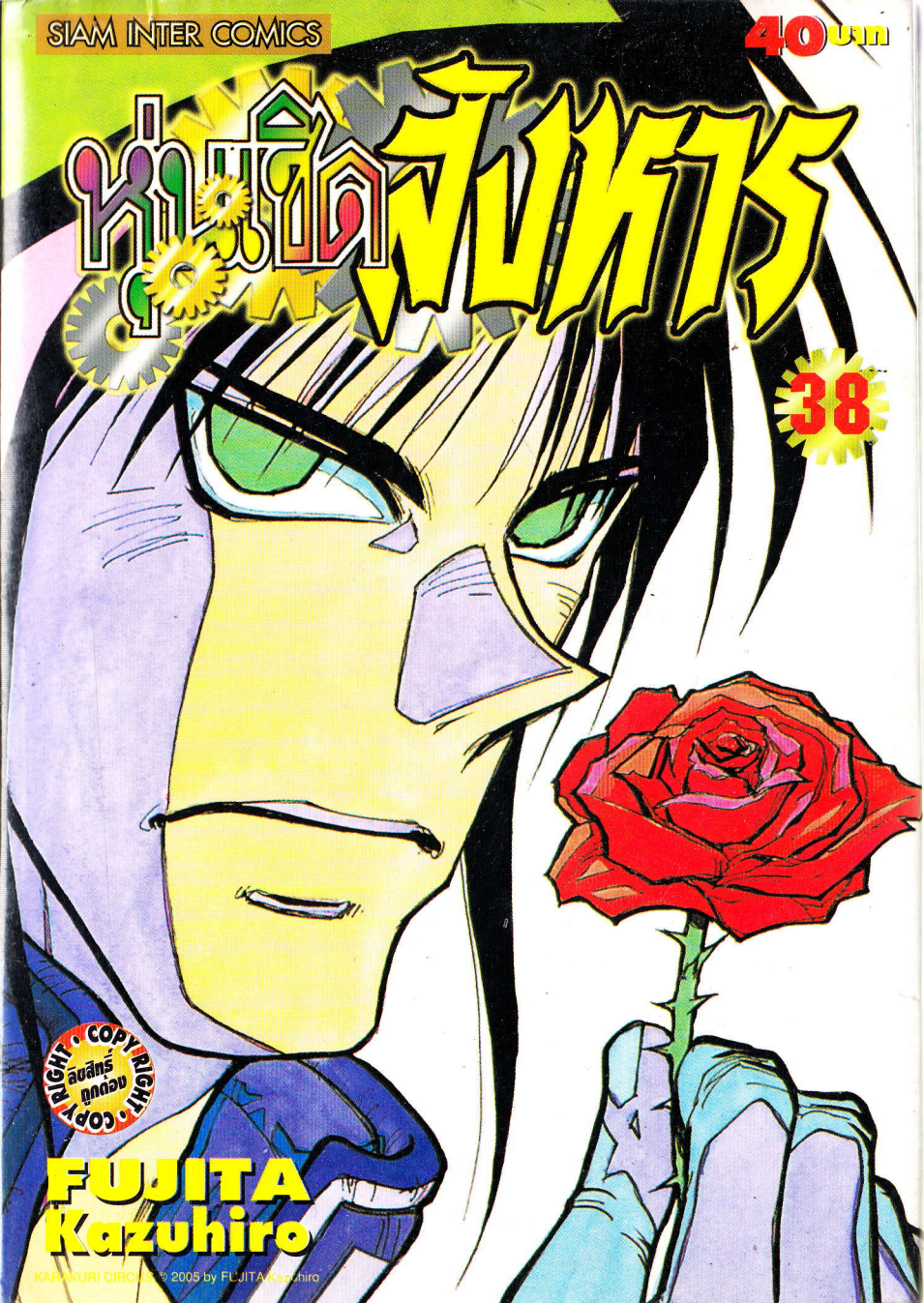

หุ่นยนต์

สงคราม

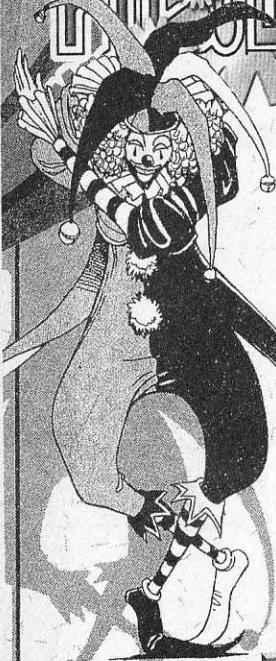
38

COPYRIGHT • COPYRIGHT
สงวนลิขสิทธิ์

FUJITA
Kazuhiro

หนังสือดีที่ห้ามพลาด

ความเดิมจากเล่มที่แล้ว

หลังจากที่เฟซเลสได้นำตัวซีโรซานะจากไป มาซารุก็ได้ไล่ตามไปเพียงลำพัง เพื่อชิงตัวคืนมา ในขณะที่อีกด้านหนึ่งที่ศูนย์วิจัยเรย์โนริรูอัลลินอสส์ อเมริกา กลุ่มของนารุมิก็ได้เปิดศึกกับอโตะมาต้าโดยทั้ง

สองฝ่ายต่างก็มีเป้าหมายอยู่ที่ "แอสรี"

เครื่องมือนักบินไรดโซนาอันเป็นความหวังสุดท้ายของมวลมนุษย และนารุมิก็ได้เผชิญกับ บรอม บรอม ไรด์สุดท้ายจากที่ไม่อาจใช้ "ปราดน" จัดการได้ ส่วนทางด้านอาชิฮานะก็ต้องเจอกับบันดาโรเน่ 1 ใน "เร แคปเตอร์ บีโอเร่" ซึ่งถูกส่งมาเป็นกำลังเสริม และจากการโจมตีอันรุนแรงชนิดไม่มีหยุดยั้งจนทำให้อาชิฮานะต้องพลาดท่าจนได้รับบาดเจ็บสาหัสเข้าจนได้...!

ถึงนะ... เข้ากันดี... น่าจะดีจัง... "อโตะ" น่าจะมีอีก 17

CONTENTS

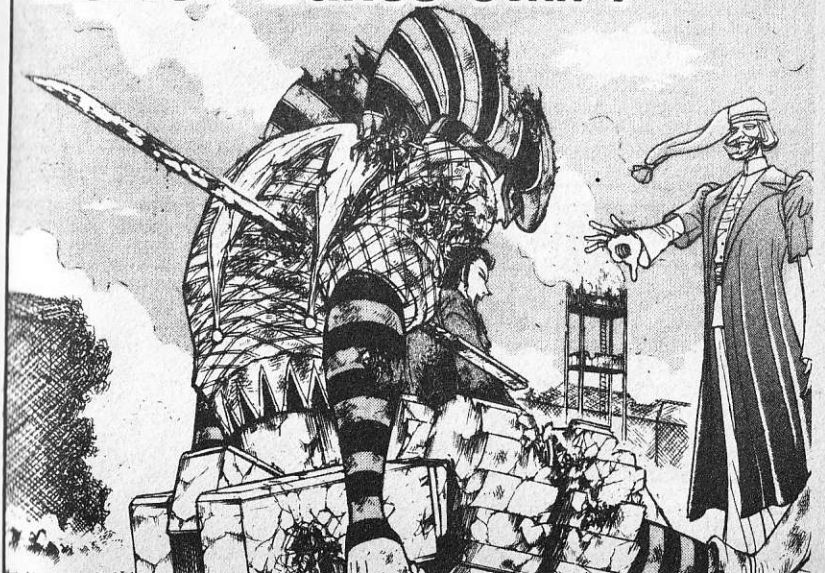
Deus Ex Machina

ฉากที่ 33	Demon Dance องก์ที่ 7	7
ฉากที่ 34	Demon Dance องก์ที่ 8	25
ฉากที่ 35	Demon Dance องก์ที่ 9	43
ฉากที่ 36	Exodus	61
ฉากที่ 37	ขอบอกแก่พวกเจ้า จงมีชีวิตอยู่ต่อไป	79
ฉากที่ 38	ลูกกระสุนสี่เหลี่ยม	97
ฉากที่ 39	พักการแสดงชั่วคราวมุ่งสู่ท้องฟ้า	115
ฉากที่ 40	เหล่าผู้ไล่ตาม	133
ฉากที่ 41	สู้รบปีศาจ	151
ฉากที่ 42	Mont San't Michale	169

Deus Ex Machina
ฉากที่ 33

Demon Dance องก์ที่ 7

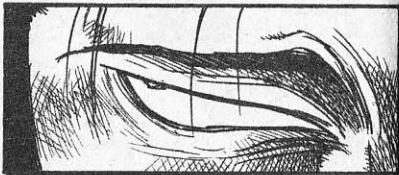
โง่เจ้าสัณฑ์
ยังโง่ก็ต้องตาย
อยู่แล้วแห้ว
ยังจะคิด
ใช้ดาบของ
ตัวเอง....

เพิ่ม
ความ
เจ็บปวด
ให้โดย
ไม่จำเป็น
อีกทำไม่
กัน?

แฉะ....
พูดได้
โดนใจ
จริง ๆ....

แบบนี้มัน
ดูเหมือน
แมลง
ปีกหมด
ดูไม่โตเลย
สิท่า...

เพี้ยน
อีก

ลึก....
3 ก้าว
ได้มั้ง
นี่

พูดอะไร
มารี?...
แต่ก็ช่าง
เถอะ

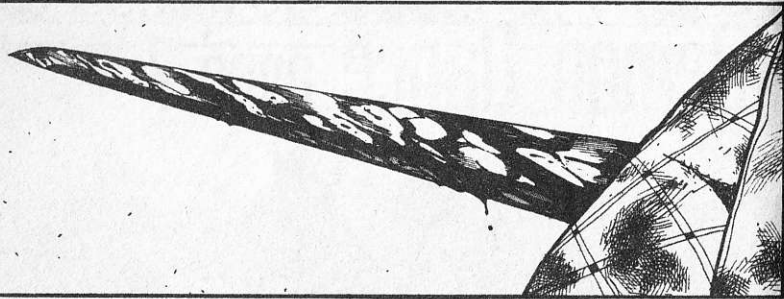
ลาก่อน
อาชีวานะ
ข้าจะเป่าสิरणะ
ของเจ้า
ให้หายไป
ด้วยมือข้านี้
เลยก็แล้วกัน

เฮอะ

...หัวเราะ
ทำไม
...?

นายนี้
เอาจริง
เอาจริง
ดิ้นะ....
เอาจริงจน
เกินพอดี
เลย

เจ้าพวกตุ๊กตา
เป็นแบบนี้
กันหมดเลย
เปล่าเนี่ย....
ถ้าไหน ๆ จะต้อง
โดนส่งไปโลกโน้น
แล้วละก็ อยากรู้
ไอ้ตัวที่เป็นงาน
กว่านี้หน่อย
น่า....

ไม่เคย
มีหญิง...
มาติดเลย
สิท่า?

ว่าไง
นะ...
?

เออ
ช่างเถอะ
ว่าแต่นาย
เนี่ย....

ที่ว่า
มีผู้หญิง
มาติด
หมายคาม
ว่ายังไง
?

ไม่รู้จริงดิ...
ก็การที่มี
ผู้หญิง
มาขอบ
ยังงั้นละ

ประมาณ
ทำให้สาวเจ้า
คิดว่า
อยากเจอจึง
ไม่ก็จะขอเทใจ
ให้ผู้ชายคนนี้
อะไรเชี่ย...

โตไปรอด
มากับ
ชั้น

และ
ช่วยกัน
หาวิธีที่จะ
ทำให้ชั้น
หัวเราะได้
กันเถอะ

นี่...
ข้าเป็นลอร์ด
มาต่านะ!!
เรื่องพรคนั้น
ไม่มีความหมาย
อะไรเลย

ก๊ตขอยางนั้น
แหละนะ
ตุลภาพแล้ว
เผละอายังไม่เคย
ทำให้สาวๆยิ้มได้
ด้วยซ้ำไปมั้ง
นั่น....

การทำให้
ผู้หญิงคิดว่า
เป็นผู้ชาย
ที่น่าสนใจ...
คือก้าวแรก
ของการทำให้
ผู้หญิงติดนะ
รummy...

พวกชน
พวกเรา
นี่

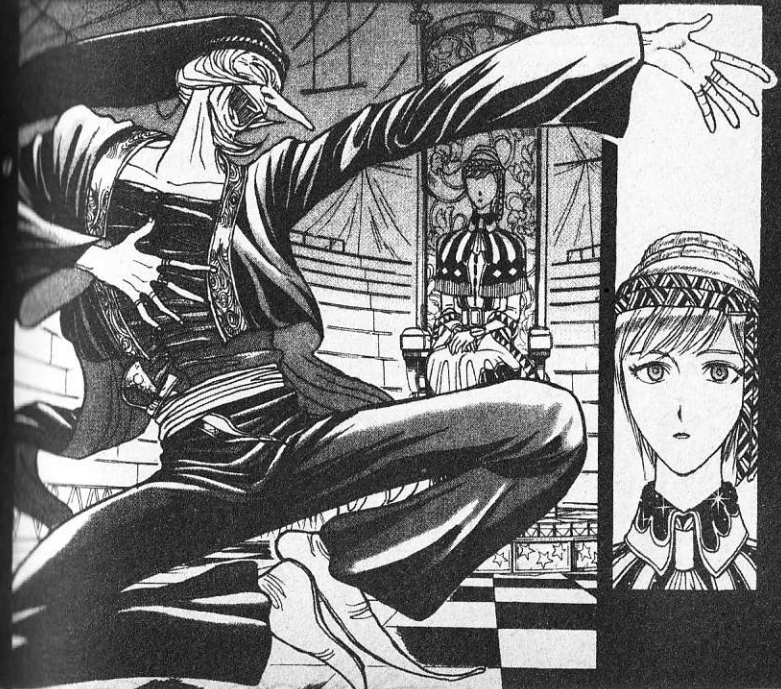
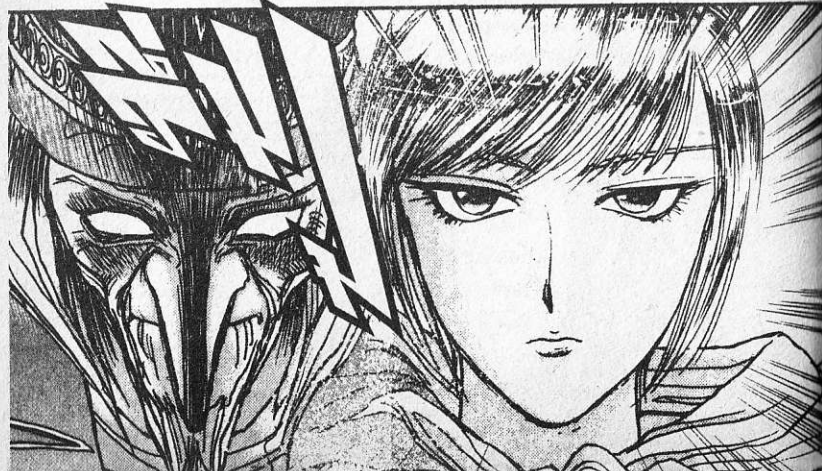

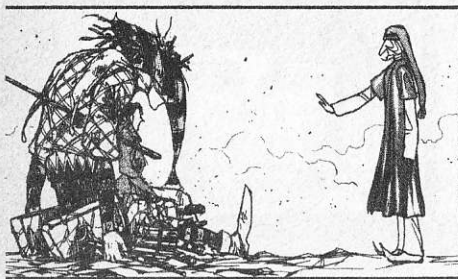
ท่าน
ผู้สร้าง
จะต้อง
กลับมา
แน่ ๆ...

เพราะ
ฉะนั้น

ถึงได้
มอบ
ชีวิต
ให้กับ
พวก
เจ้า...

เป็นอะไร
ไปล่ะ?
ไหนว่า...
จะเป่าหัวฉัน
ไง...?

ข้าไม่มี
ความนึกคิด
เหมือนอย่าง
หนุ่มสาว
ชาวมนุษย์

การที่
จะทำให้
ท่านผู้นั้น
หัวเราะ...
จำเป็น
ที่จะต้องเป็น
ที่โปรดปราน
ของท่านผู้นั้น
ด้วย...อย่างนั้น
หรือ?

คงฉันมั่ง...
ผู้หญิงเนี่ย
นะ...ไม่มีทาง
จะยิ้มให้กับ
คนน่ารังเกียจ
หรอก...

ทำยังไงล่ะ...?
ตามกลไกทางจิตใจการ
หัวเราะของมนุษย์ก็มีมาจาก
“หลักความเหนือกว่า”
“หลักความผิดเหลี่ยม”
“หลักการปลดปล่อย”

นี่...
ไม่ไหวนา
คุณนับตา
โรเน

จะไปดาว
พิณจางนะ...
ไปดื้อไป...
ผิดการ
อะไร
หรือ

ฉันก็บอกมา
ทำยังไง
ถึงจะทำให้
ท่านผู้นั้น
หัวเราะได้!

จะบอก
ให้ก็ได้

แต่
สงสัย...
ฉันจะ...
ไม่ไหว
แล้ว...

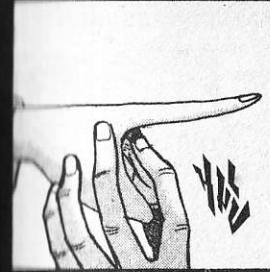
แทบจะ
ไม่มี
เสียง...
อยู่แล้ว

ช่วยเขยิบ
เข้ามา...
อีกนิด
ได้มั๊ย...

รีบๆ
บอกมา
ซะลิ
!!

อะ...ทำ
อะไร
ของคุณ...

นิสัย
ไม่ดี
เลยนะ

โทษที
นะครับ
แบบขี้ว...

นี่มัน
สวยไป
หน่อย
เลยเดอ
นะ...

อีก...

2ก้าว
:

ฉันเคยเจอ
เรื่องแบบนี้
อยู่ด้วยนะ
?

เอ...?
ที่อยู่นี้
เทรอคคะ

ครับ คือผม
ถูกว่า
จากคน...
จากคน
ที่อยู่ที่นั่น
นะครับ...

จากคน
ที่อยู่ที่นั่น
นะครับ...

เดี๋ยว
นะคะ

ถ้าที่นี่ล่ะก็
ข้ามแยกไนน์
ไป...

ข้า
ไม่เห็นจะ
เข้าใจ...

นะ- นะ...
ไม่เวิร์กหรอก...
ฉันลองเรื่องนี้
ดูละกัน...

เข้าใจ
แล้วครับ

เชือดเจ้านี่
ไปได้ใน 20 วินาทีพอแล้ว
ครับ ลินะครับ

ไม่
เข้าใจ...
จริงๆ
ละ
คุณ
ท่าน...

อีก...
ก้าวเดียว...

การจะให้
ผู้หญิง
ยืมหัวเรา
ได้เนี่ย...
มีแค่สมอง
กับปาก
มันยังไม่พอ
หรอก...

แฉิว...
ประมาณนี้
ละ...

เล่า
จะไปละนะ!!
การจะทำให้
สาวยืมได้
เนี่ย...

ถ้าใจ...
จะแสดง
ให้ดูมัย
ละ...

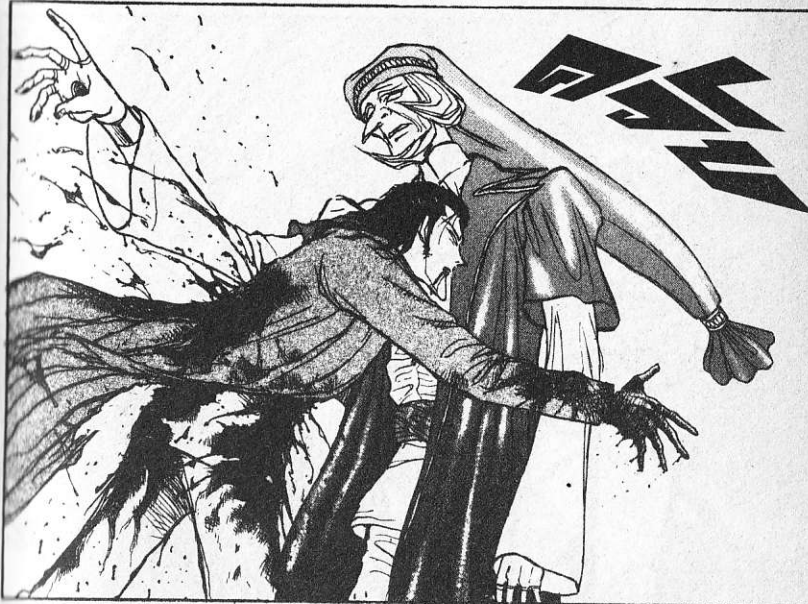
ฮึบ...

อย่า
ขยิบ
!

อะไรกัน...
นี่ฉัน
ใกล้จะไปอยู่
มะรอมมะร่อ
แล้วนา...

จะ
ไปทำ...
อะไรนาย
ได้เล่า
!

ชั้นก็รีบๆ
แสดงมาซะ!!
ว่ามันต้องทำ
ยั้งใจ

ช่วย...
เขยิบ...
เข้ามา...
อีกนิด
ได้มัย
?

ช่วย
ไม่ได้
นะ...

ไม่ไหว...
ขามัน
ไม่มีแรง
แล้ว...

นี่มัน
อะไร
?

ไม่เข้าใจอีกอะ...
ที่เขาว่าการโอบกอด
เหนือยิ่งกว่าคำพูด
นับหมื่นคำใจ...

ถ้าไม่
แสดงออก...
ด้วยการ
กระทำ
แบบนี้...
สาวเจ้า...

ไม่มีทาง
จะข่มให้...
หรือกนะ
จะบอก
ให้!!

นะ...
นี่แก
—
!!

मैं
लेखले
बिन्ता
रोने..
जिनने
रोजिंहवे
ने
उयुंलैव

อาชี
सानะ
“อควอเว้เต้”
ที่ไหลอยู่ใน
เลือดของเธอ
แม้จะน้อย
นิด...

แต่สำหรับ
อโตนานัน
ถือเป็นพิษร้าย
เขี้ยวละ!!

ถึงจะเอา
ให้ขาด
เป็นสื่อของ
ไปพร้อมกับ
เราไม่ได้..

แต่
ว่า...

ถ้า
เจ้าตาบ
ที่
โชกเลือด
ของเจ้า
นี่..

เดือนเข้าไป
ในต๋อนายไต
แม่แต่
นิดเด็วละก็..

รุก
มา
ละ
เฟีย
!!

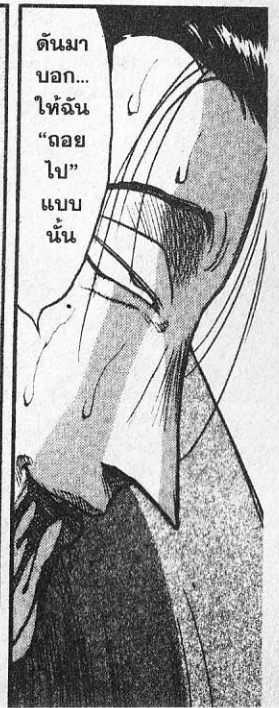
กะ...

ท่านโทษ
เดอะนะ

แต่...
นาย...
อยากไม่ตี
ก่อนเอง
นี่!

ต้นมา
บอก...
ให้ฉัน
“ถอย
ไป”
แบบ
นั้น

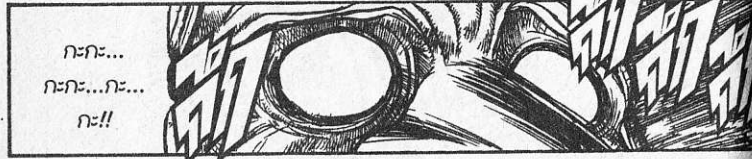

แต่ก็ไม่สม
เป็นเรา
เลยแฮะ
จะเข้ร่อน
ไปหาอะไร
กันน้อ...

กะ...
กะ...

โกรธอยู่
รีใจกัน
ล่ะ...?
แต่ก็
ไม่ได้
โกหก
หรอก
นะ...

กะกะ...
กะกะ...กะ...
กะ!!

เพราะ
ตอนนี้
นายเอง

ก็กำลัง
หัวเราะ
รำ
เลยนี่
?

อะไร
กัน
!?

ระ...
ร่างกาย
ไม่ฟัง
คำสั่ง
?

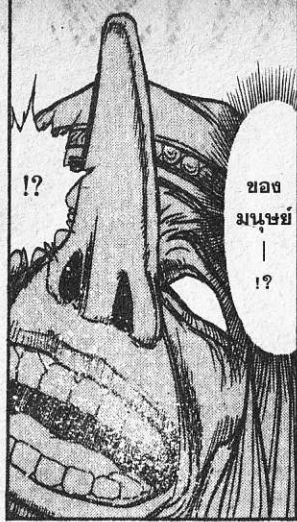
ตอนที่ 34

Demon Dance ตอนที่ 8

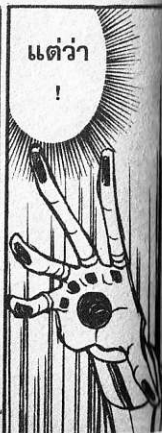
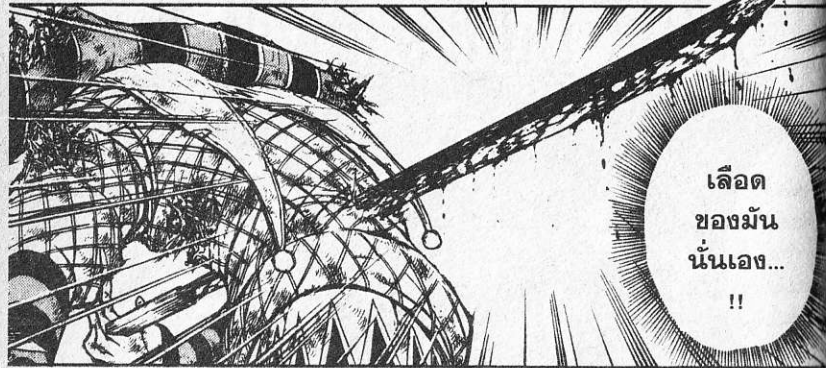

ปาก...
แต่แขน
ถูกฟัน
เท่านั้น
เดงนะ

จากดาบ
ของมนุษย์
ที่ไม่ได้มี
ลูกเล่นอะไร
เลยด้วย
!!

ของ
มนุษย์
!?

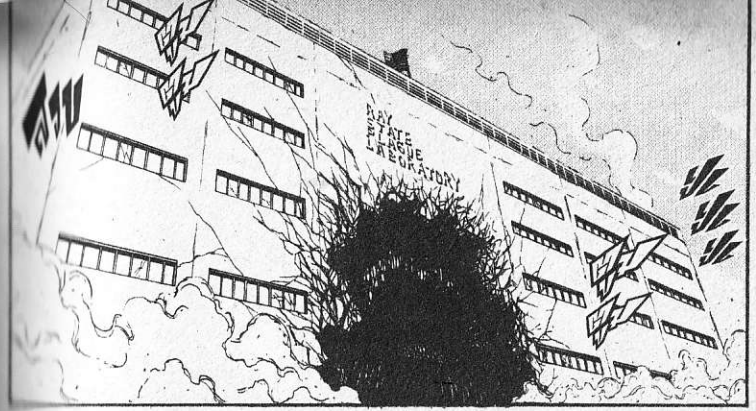

บางที
เราอาจจะ
ดูผิดไป
ก็เป็นได้

เราเห็น
แต่ เป็นอย่างนั้น
จริงๆ

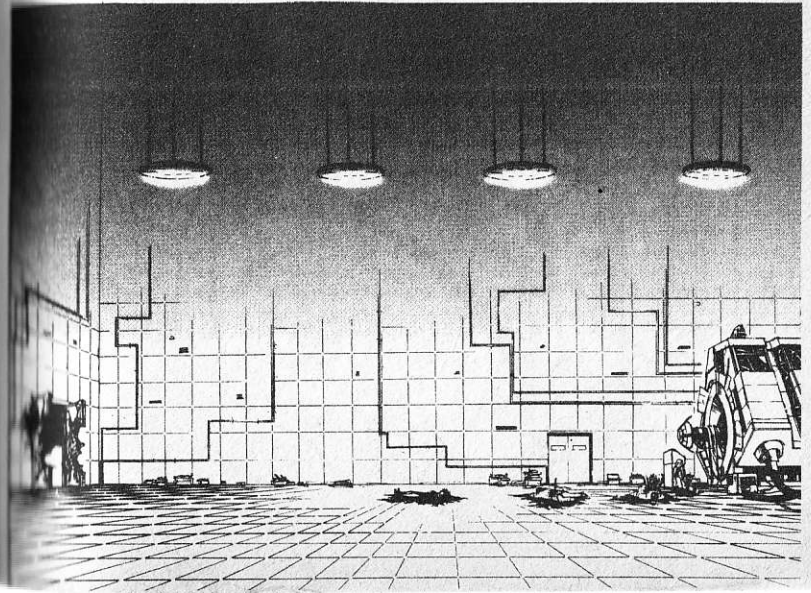
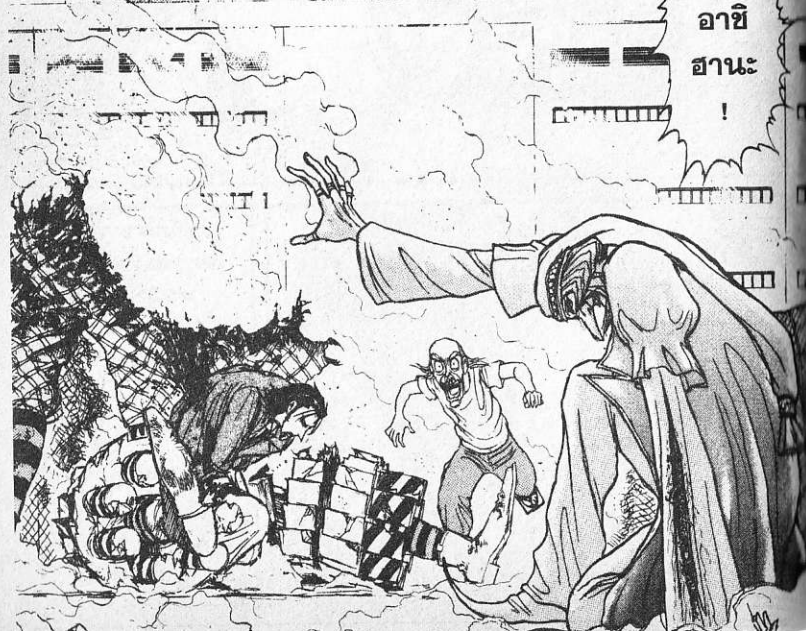
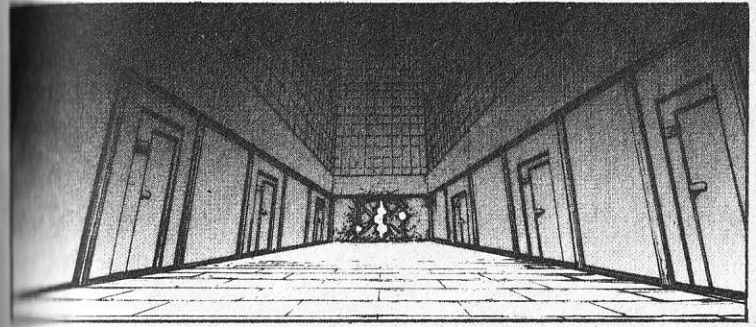

การจู่โจม
ครั้งสุดท้าย
นั้น

เจ้า
ออตโตมาต้า
ตัวนี้

เหมือนกับ
จงใจที่จะ
พลาดไปเอง
เลย

อาชิ
ฮานะ
!

ทั้ง
คุณหนู
คนนั้น
!

กับพวก
ตลกเตอร์
ตรงนั้น
ด้วย
!

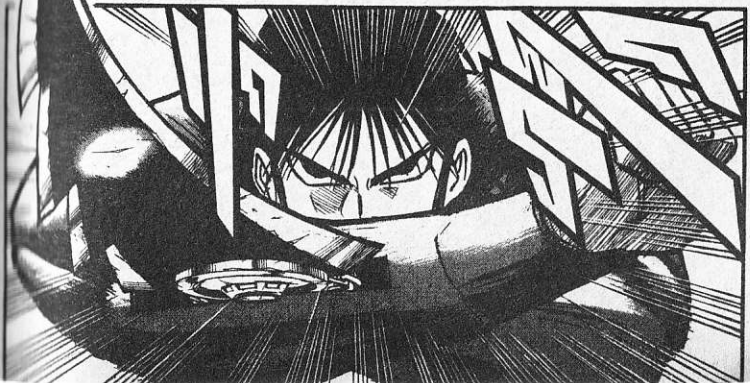

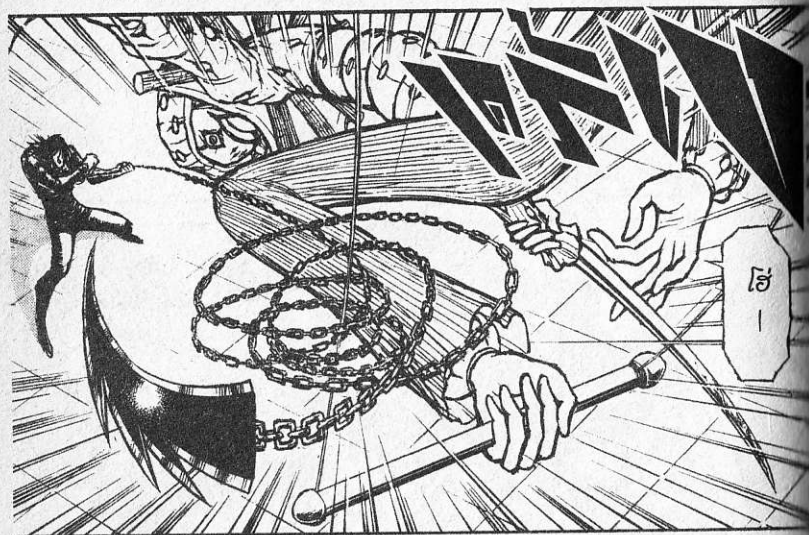
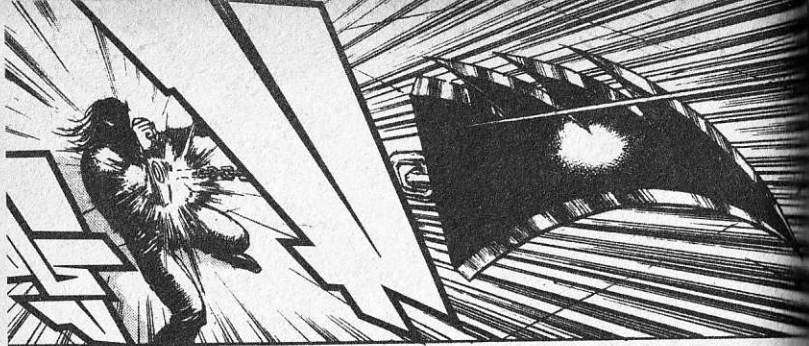
เฮ้
จะทำยังไงล่ะ
นารุมิ!

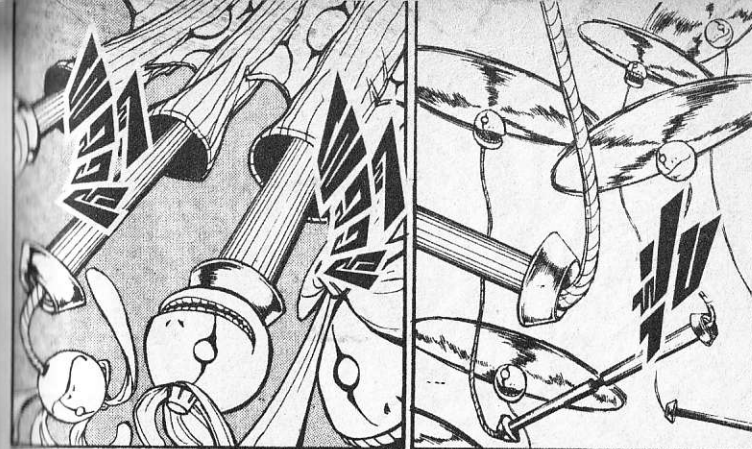
อ่าอ่าอ่า
ทำอะไร
ไม่ได้
เลยอะ
นารุมิ
!

ไม่รีบ
จัดการมัน
ให้ได้เร็ว
เดี๋ยวจะพลาด
ช่วยเพื่อน
คนสำคัญไป
ไม่ได้เอานะ
!!

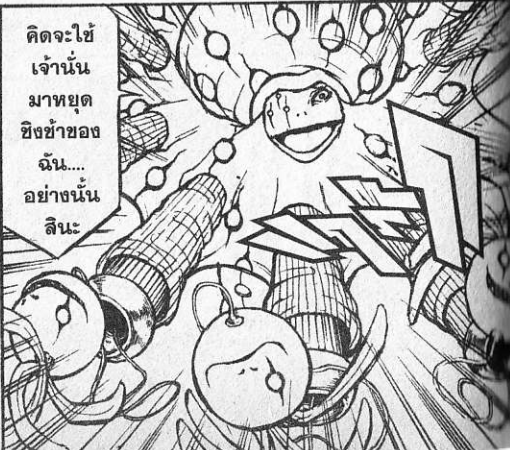

ไฮ

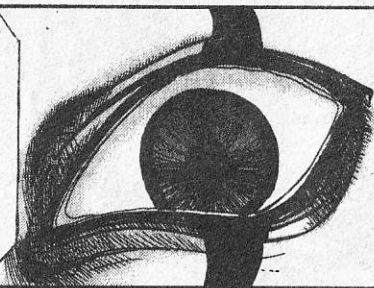
แต่ชิงช้า
ของฉัน
มันมีตั้ง
ขนาดนี้
เนี่ยสิ

คิดจะใช้
เจ้านั้น
มาหยุด
ชิงช้าของ
ฉัน....
อย่างนั้น
สินะ

หนังสือ
ของแจตเปอร์
ที่ฉันอ่านมี
เขียนถึง
สภาพแบบนี้
เอาไว้ และนั่น
ก็คือนาย
ในตอนนี้
ชัดๆเลยละ!

ความตาย
และการแก่งแย่ง
ท่ามกลางความทุกข์
ทรมานนั้นไม่ว่าจะเป็น
ตนเองหรือพลังทาง
วิทยาศาสตร์ก็ไม่อาจจะ
ไขปัญหานี้ได้
เป็นสภาพการณ์
ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ฮาฮาฮา
เสียงที่โชน
กันนะ!?
อยู่ทางนี้
ต่างหาก
ละ

“สภาพการณ์
ขีดสุด”
แล้วสินะ
นารุมิ!

และในตอนนั้น
มนุษย์ก็จะ
สำนึกได้ว่า
ภายในตัวเองนั้น
หาได้มีสิ่งพลัง
ฉับไฉดจำกัด
ไม่

เหมือน
กับเธอ
ในตอนนี้
ยังโหด
!!

และเมื่อ
มนุษย์อยู่ใน
“สภาพการณ์
ขีดสุด” แล้วจะ
ทำอะไรนั้น
ก็สุดที่จะคาด
ได้

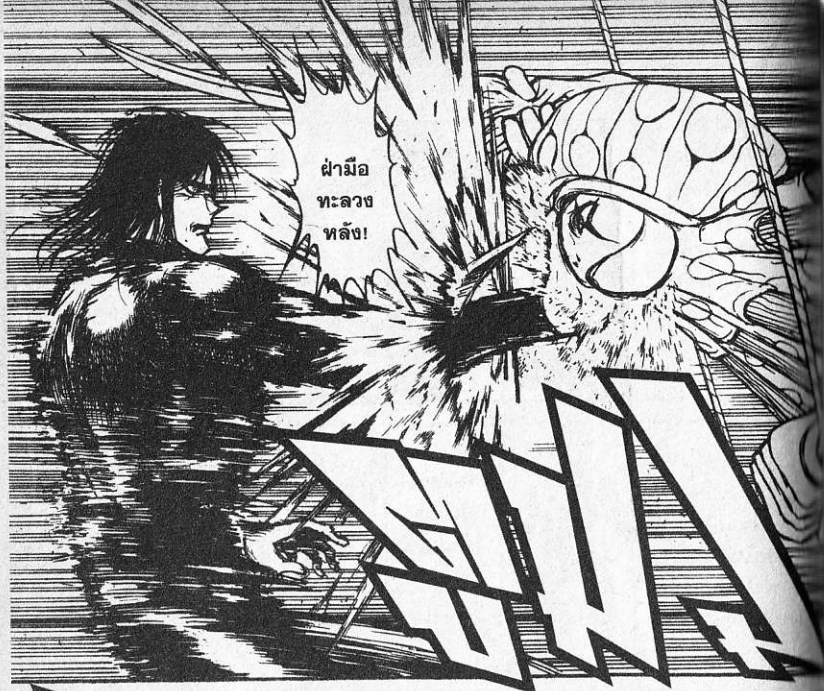
ถึงจะดูเหมือนว่า
การที่มนุษย์ที่อยู่ใน
สภาพขีดสุดเหมือนกัน
ได้ติดต่อสื่อสารกัน
จะก่อให้เกิดการค้นพบ
ทางสายใหม่ได้ก็ตาม
เถอะ...แต่ดูยังไง...

สภาพของนาย
ในตอนนี้
คงจะไม่มีทาง
เอามาใช้
ประกอบ
ข้อสันนิษฐาน
ได้เลย

เพราะว่า
พรรคพวก
แสนสำคัญ
ของนายตอนนี้
นอนกลิ้ง
อยู่ตรงไหน
หมดแล้วโหด
ฮาฮาฮา

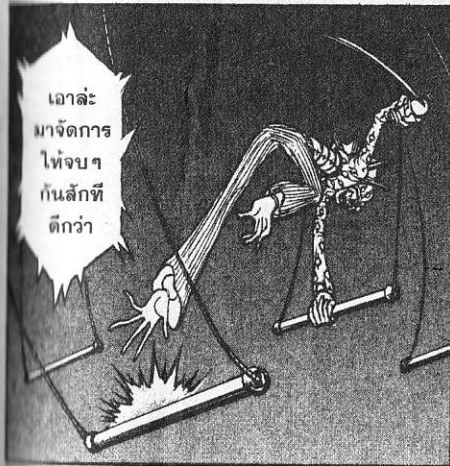
ฝ่ามือ
ทะลวง
หลัง!

ซึน

ก็บอกว่า
ไม่ได้ผล
ใจเล่า
!

ซึน

เอาละ
มาจัดการ
ให้จบๆ
กันสักที
ดีกว่า

สวด
อ้อนวอน
พระเจ้า
ของนาย
ไว้ได้เลย
!

ซึน
เรอะ

ไอ้ความ
เคยชินนี้
น่ากลัว
แฮะ

เอาแต่
จะคิดสู้
ด้วยมือ
เปล่าๆ
ทำเดี๋ยว
เลยฉั้น

ทั้งๆที่
ตัวของเรา
ในตอนนี้

กำลัง
อยากที่จะสู้
ในแบบอื่น
ที่ต่างออกไป
แล้วแท้ๆ

ทา
พูดอะไร
ของนาย
นะ?

บรอม บรอม ไร...
แกบอกว่า
การผูกพันกับ
มนุษย์ด้วยกันเอง
จะทำให้พอจัดการ
กับไอ้ "สภาพซัดสุด"
อะไรนั้น...ได้ชั้น
ใช่ไหม?

ถ้าเป็น
อย่างนั้น
ล่ะก็

ฉันก็
ก้าวข้าม
ขีดจำกัด
อะไรนั้น
ไปนาน
แล้วละ

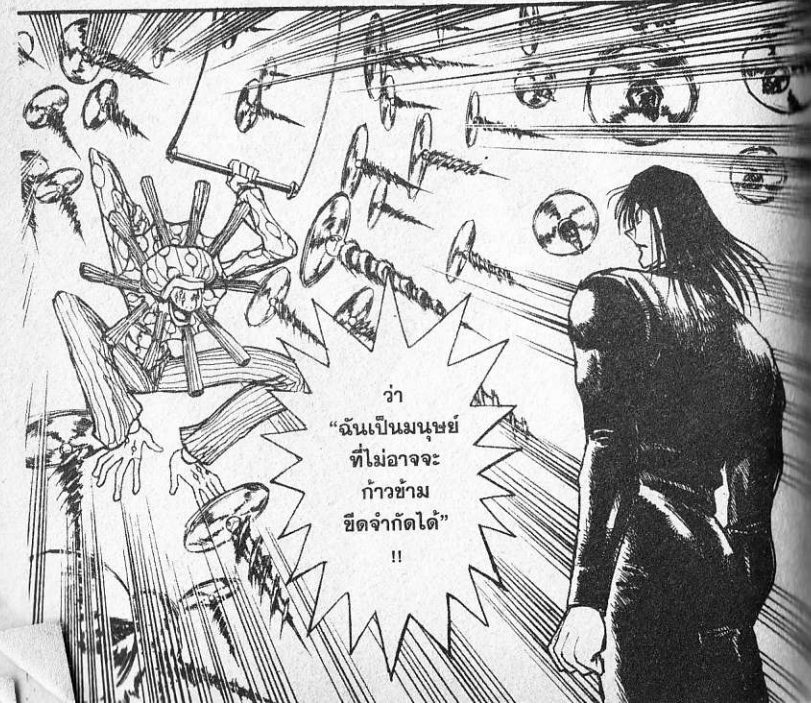
บรม

ถึงจะไม่มี
พระเจ้า
ที่ฉันจะลวด
อ่อนวอน
อยู่ที่ใดละ

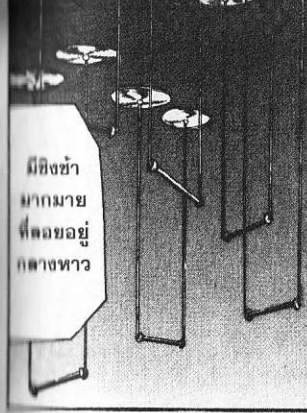
แต่ถ้า
แทนบูชา
ที่จะใช้แก
มาสังเว
ล่ะก็
มีแน่ ๆ!

นำสนุกตินี้
ฉันก็เอา
เล็ดออกมา
เขียนไว้ที่
แท่นบูชา
นั่นซะสิ

ว่า
“ฉันเป็นมนุษย์
ที่ไม่อาจจะ
ก้าวข้าม
ขีดจำกัดได้”
!!

มีสิ่งซ้ำ
มากมาย
ที่ลอยอยู่
ก้นทางยาว

และยังมี
ส่วนบัน
ที่คอยเล็งนาย
อยู่อีก แบบนี้
นายไม่มีทาง
จะจับฉันได้
แน่

นารุมิ!!
นายไม่มีทาง
จะหนีไปจาก
สภาพ
ขีดจำกัดนี้
พันหรอก
!!

ภาคที่ 35
Demon Dance องค์กรที่ 9

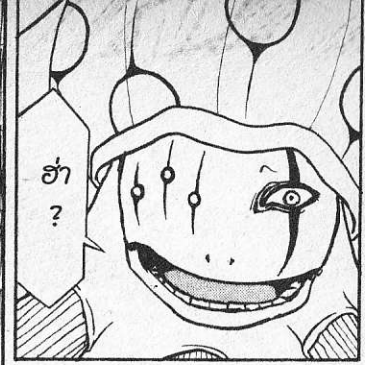
โอโห!
 ขากล
 ที่ติดล้อ
 เอาไว้ระระ
 น่าสนใจ
 จุธิง ๆ~

นั่นไง
 จะถึง
 กำแพง
 อยู่แล้ว
 นา

แต่จะหนี
 ไปได้อีก
 สักกี่น้ำ
 กันเขี้ยว
 ฮ่า ฮ่า ฮ่า

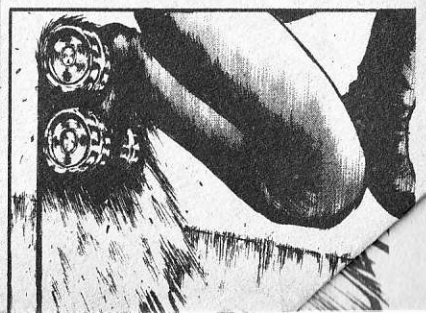
ฮ่า ?

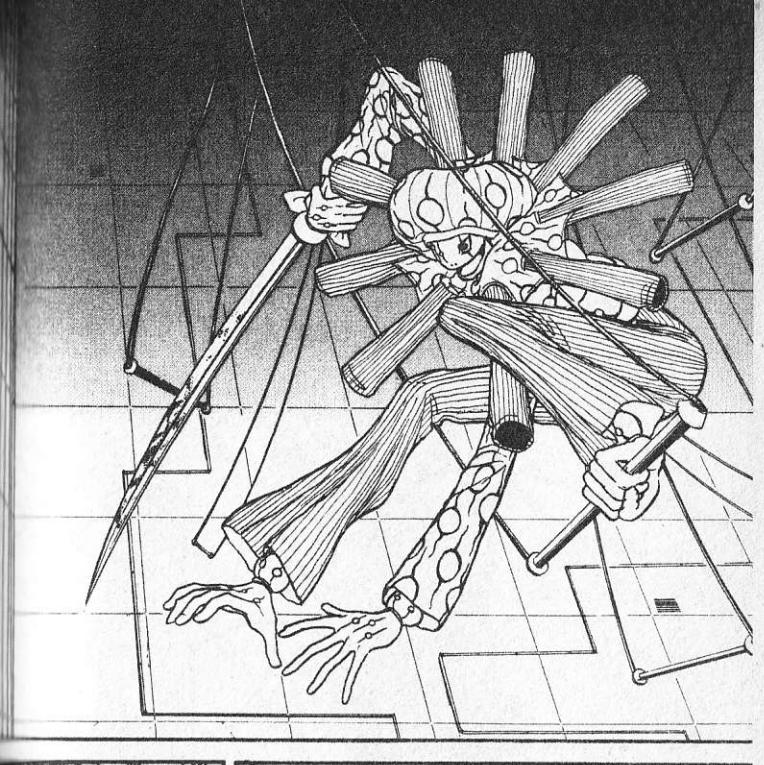
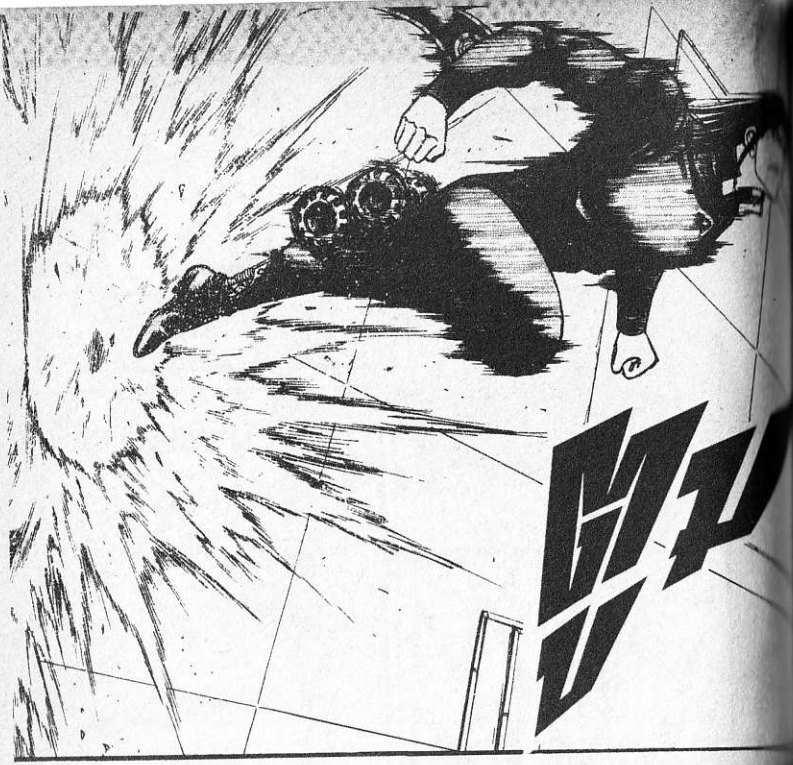

โตขึ้น
 กำแพง
 โตขึ้นระระ
 ?

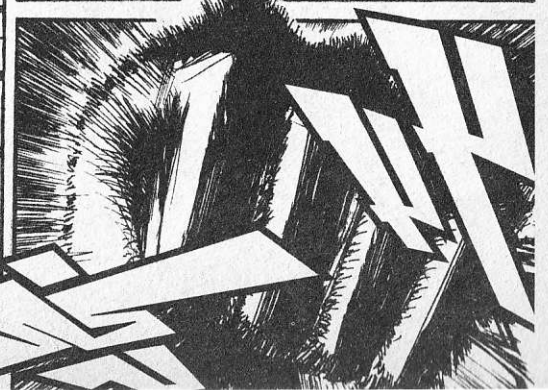
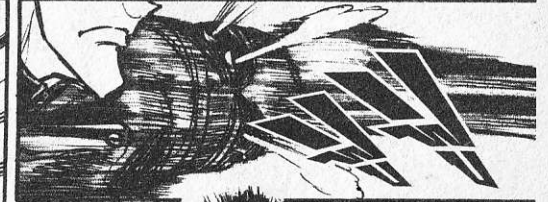
คุณฟู
 ขาที่
 ดัดแปลง
 มาให้
 ไซโตเลย
 ละ...

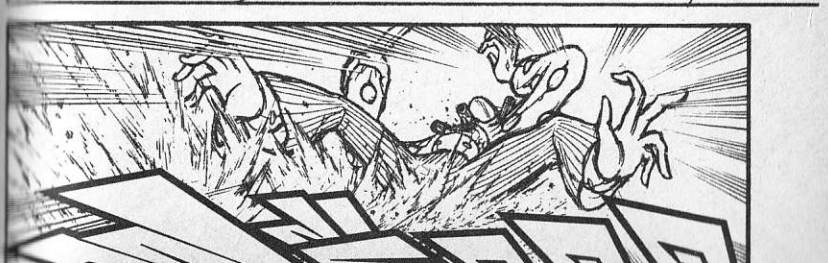
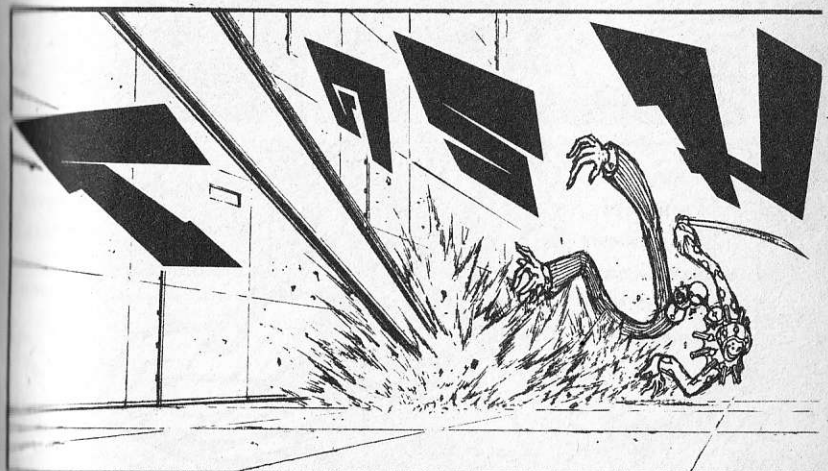
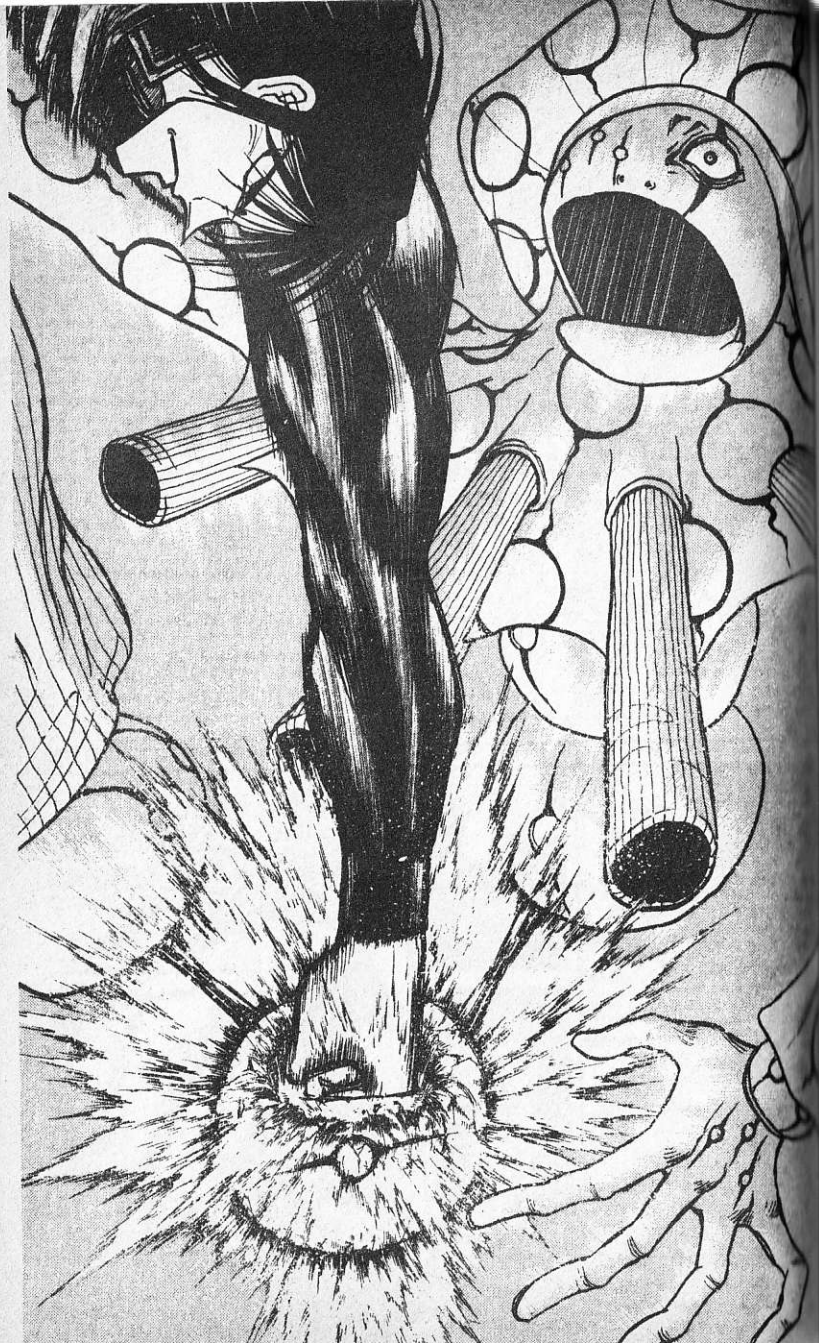

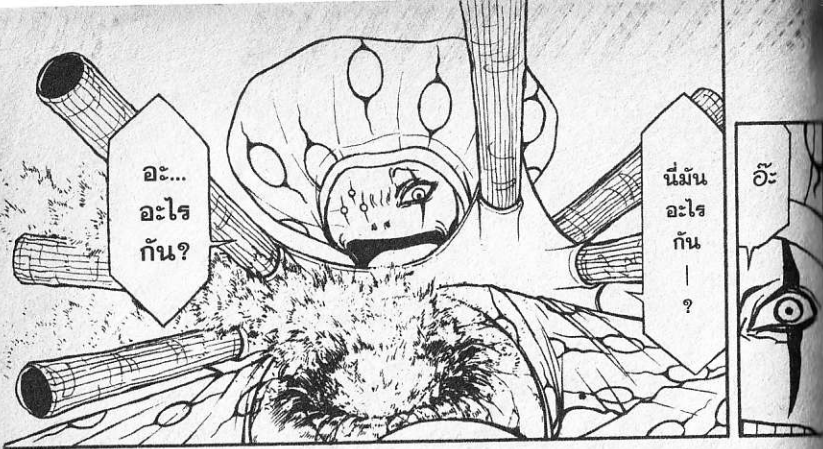

เจ้าน้า
โตขึ้นมาถึงนี้
เพื่อจะ
เล่นงานฉัน
แบบนี้... ก็มันแต่
จะโดนเอาคืน
เท่านั้น

เพราะ
ถึงนาย
จะต่อยม
มากแค่ไหน
มันก็ไม่มืผล
กับฉันหรอก
น้า!

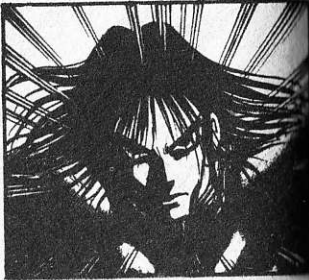

อะ...
อะไร
กัน?

นี่มัน
อะไร
กัน
— ?

อ๊ะ

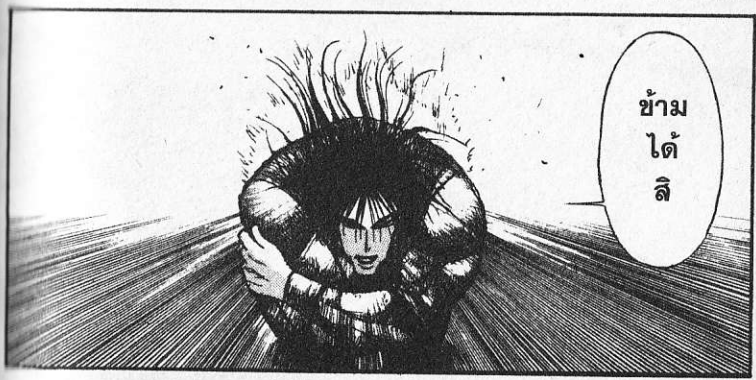
อย่าเพิ่ง
ล่าพองใจไป!
ไอ้หมัดที่เพิ่งแรง
เครื่องยนตแบบนั้น
ไม่มีทางจะใช้ได้
ไปตลอดหรอก

จะขอบอก
อีกครั้งนะ
!

ว่านาย
ไม่มีทาง
จะก้าวข้าม
ขีดจำกัด
ไปได้หรอก
นารุมิ!

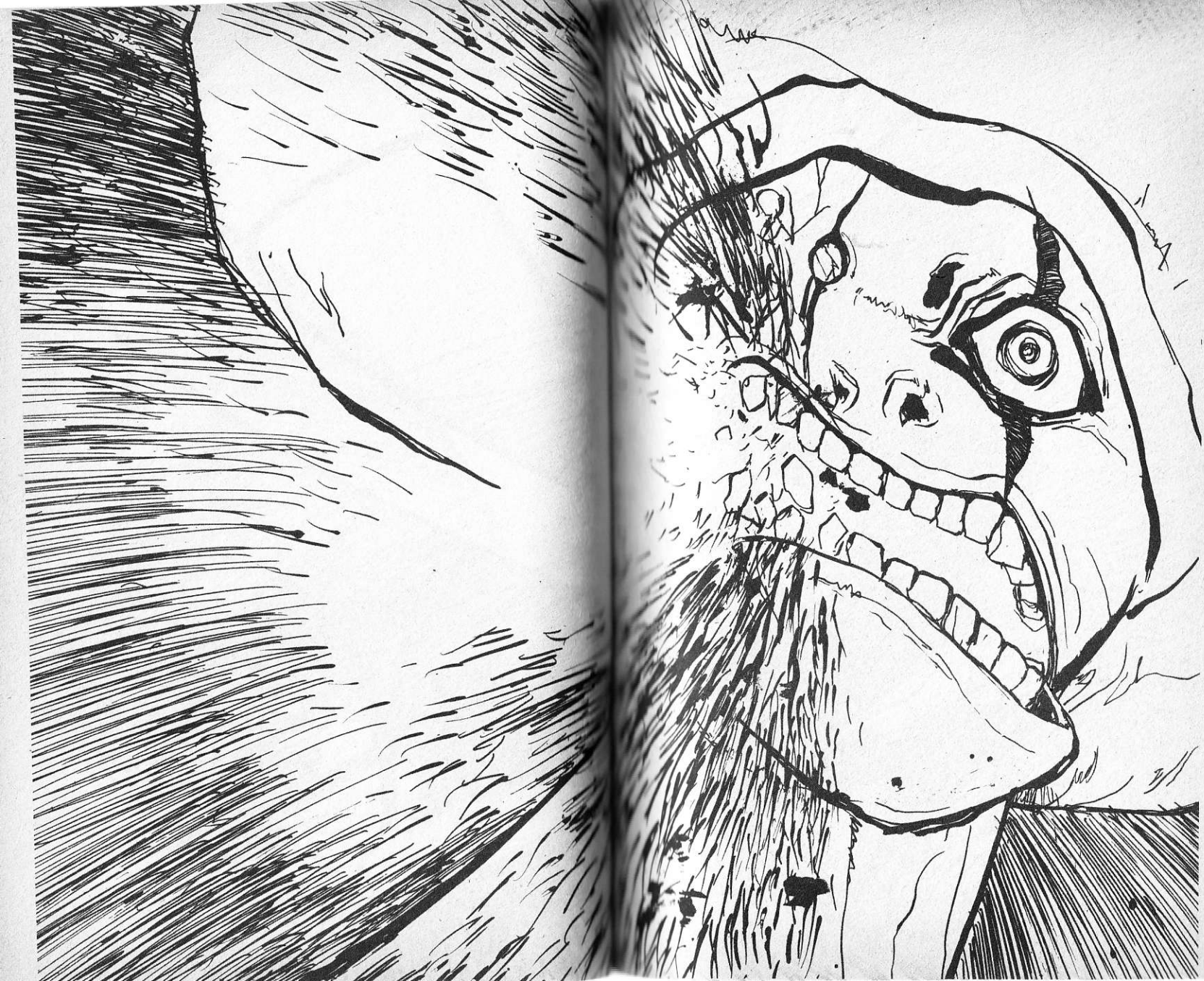
เพราะนาย
มันเป็น
มนุษย์
ยังโง่งง
!

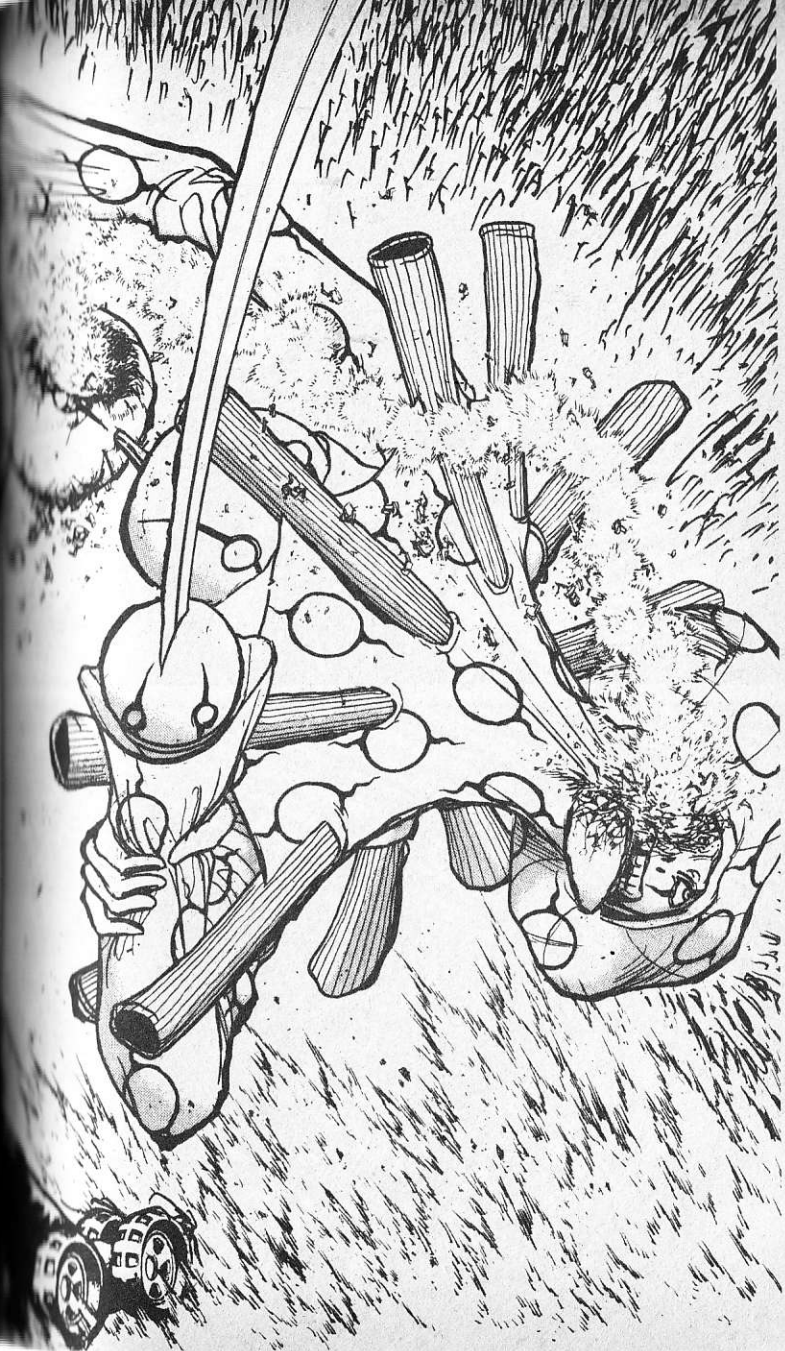

ข้าม
ได้
ลี

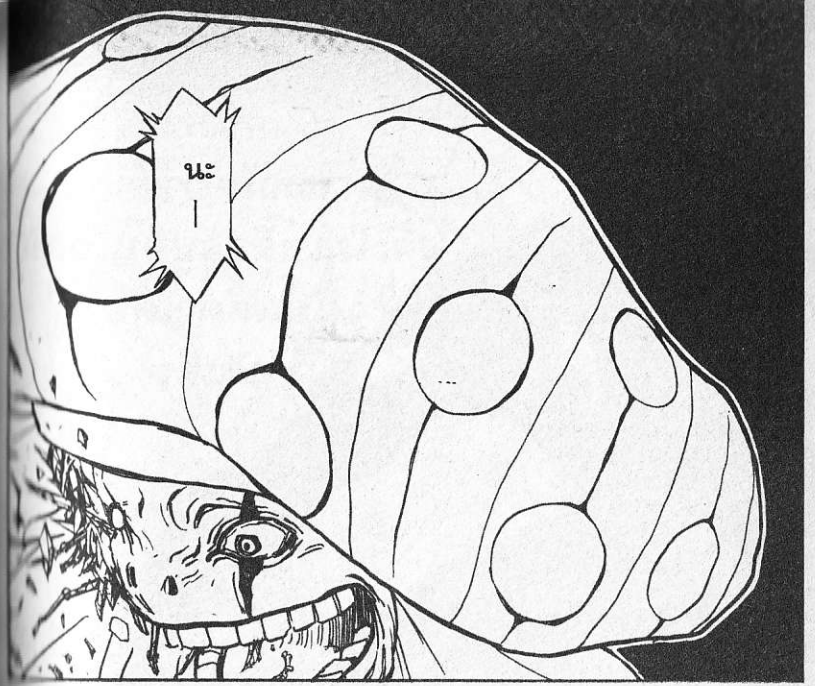

ไม่ว่า
จะกี่ครั้ง
ก็จะข้าม
ให้ดู

นะ

นี่มัน
บ้าชัดๆ
!!

จนกว่า
ออโตมาตา
จะไม่เหลืออยู่บนโลกนี้
แม่แต่ตัวเดียว
นั่นล่ะ

จากที่ 36 EXODUS

พอ...
เพราะอะไร...
มนุษย์ ...
อยู่ในสภาพ
ผิดจำกัด...
ไม่เท่าที่จะ

ก้าว...ข้าม
มัน...
ไปได้เลย...
นี่นา

แทน
ที่คน
จะ
ไป
กด
มัน

คือแขน
ที่ได้รับมาจาก
ชายที่ชื่อว่า
ทิมบาวดี

ซาที่
โลกอด
นาย
จนทันที
ได้มาจาก
ดาร์ล

ส่วนซา
ข้างที่
ทำลายนาย
จนแตกกัน
ได้มาจาก
คุณรีออค
เคนฟิลด์..

แต่ว่า
ฉันไม่ได้
ตัวคนเดียว
ชะด้วยสิ
!

สภาพ
ที่สุด...
จากการที่
ได้สื่อสาร
กับผู้อื่น

จึงได้
ค้นพบ...
“แก้นแท้”
อย่างนั้น
เธอะ

ฉันแพ้
แล้วละ...
มนุษย์

อาเจี

ยังมี...
ลมหายใจ!

แถม
เสียงนี้

เรารู้จัก
มัน

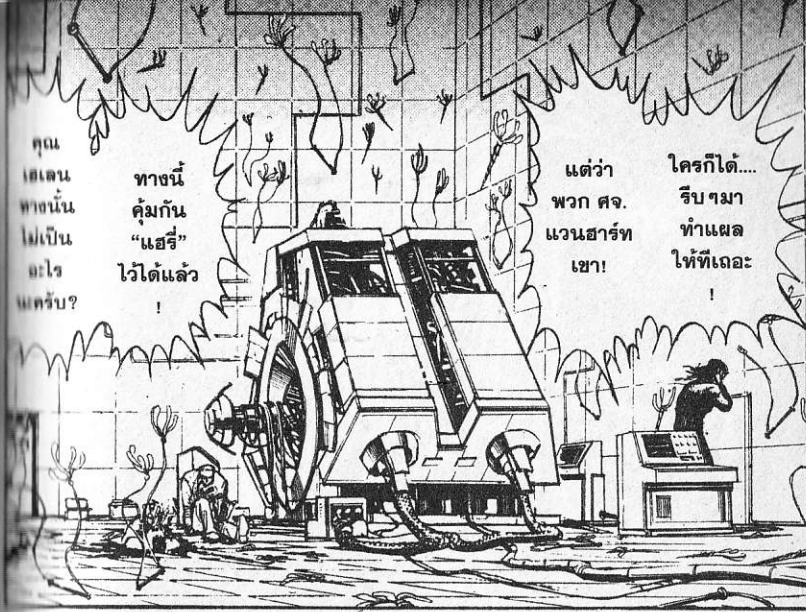

เป็นเสียงของ
“อควอวิเต้”
ในตัวกำลังเร่ง
ให้เซลล์สร้างตัว
ใหม่

“อควอวิเต้”
ในเวลา
ยังมีฤทธิ์

ศจ.แวน
ฮาร์ท

คุณ
เฮเลน
พานัน
ไม่เป็น
อะไร
แต่รับ?

ทางนี้
คุ้มกัน
“แอสรี”
ไว้ได้แล้ว
!

แต่ว่า
พวก ศจ.
แวนฮาร์ท
เขา!

ใครก็ได้...
รีบมา
ทำแผล
ให้ทีเถอะ
!

คุณกรี
คุณกรีคะ
เป็นเฮเลน
นะคะ!

คุณนารุมี
คุ้มกัน “แอสรี”
ไว้ได้แล้ว
ละคะ!
ได้ยืนยันมี
คะ?

คุณเฮเลน
สินะ?
การแจ้งข่าว
เป็นหน้าที่
ของจอร์จ
ไม่ใช่เธอ
?

มี
นารุมีเอง
คราวนี้
ก็ข่าเอา
เรื่องเลย
นะ

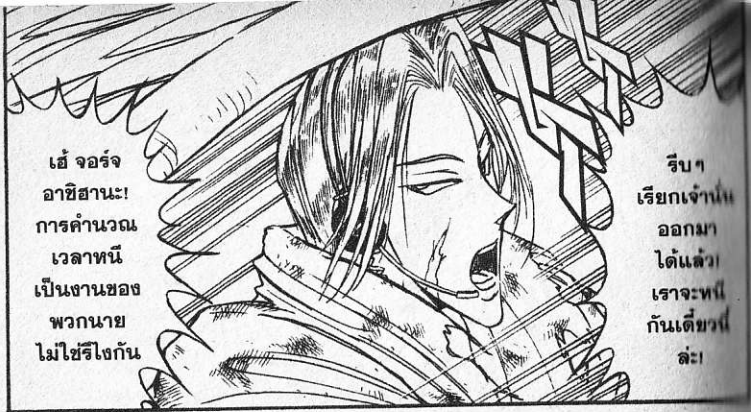

เล่นเอา
ชุดของ
โอลิมเปีย
สุดที่รัก
ของผม...

ต้องมา
สกปรก
ซะขนาดนี้
เลยตุ๊..

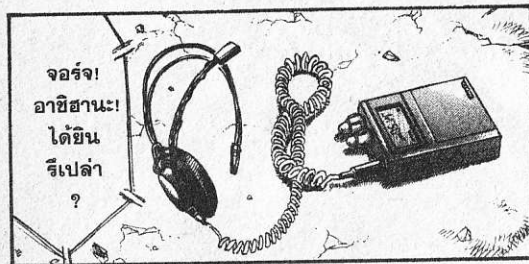

ก็ได้เวลา
บอกลา
กับเจ้า
พวกตะ
ที่มาจาก
ใจบ
ไม่สิ้น
สักทีละนะ

เฮ้ จอร์จ
อาชิฮานะ!
การคำนวณ
เวลาหนี
เป็นงานของ
พวกนาย
ไม่ใช่สิ่งกัน

รีบ!
เรียกเจ้านี่
ออกมา
ได้แล้ว!
เราจะหนี
กันเดี๋ยวนี้
ล่ะ!

จอร์จ!
อาชิฮานะ!
ได้ยิน
รีเปลา
?

เรื่องหนี
เป็นงานของ
2 คนนี้
แบบนี้จะทำ
ยังไงดีล่ะ
เนี่ย

ระ..รีบ
หนีไป
ชะ..
จะดีกว่า..

อะ...
อะไรกัน
?

เพราะ
ออโตมาตา..
ที่กำลังมา
ที่นี่

มีพลัง
มากกว่าฉัน..
และยังมี
มากกว่า
พันตัว
เสียอีก...

นี่เฮ้อันนะ!
จอร์จนะ
ตายแล้ว
ส่วนอาชิฮานะ
ก็สาหัส!

ว๊อว
ไอ้มัน
ใช้ขังใจ
ของมันเป็นพะ
ปิดโถ้!

จะ..
จะมาอยู่
กับเราอะ
!

ไม่ต้อง
ห่วง...ข้า..
ขยับไม่ได้
แล้ว

เพราะเจ้าตาบ
ที่เบื่อนเลือด
ผสม "อควิวีเต"
ของอาชิฮานะ
นั่น...

มีแต่..
จะตอลงศพ
อยู่ที่นั่น..
เท่านั้น..
แล้ว

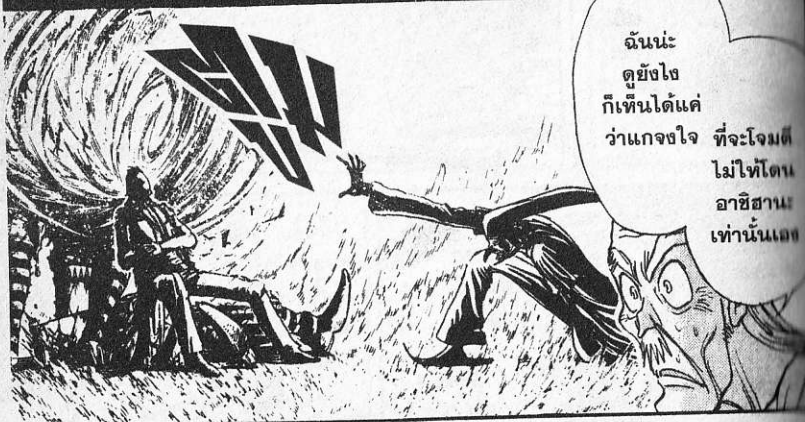
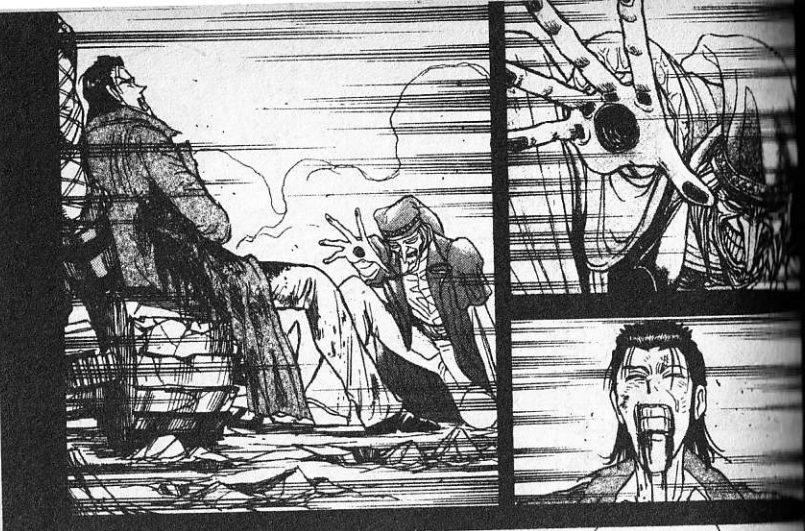
นี่...แก
นี่

ฉันสงสัย
อะไรอยู่
นิดหน่อย
!!!

ก็ไฉ่ตอน
สุดท้าย
ที่แกสู้กับ
อาชิฮานะ
นั่นล่ะ

ฉันนะ
ดูยังไง
ก็เห็นได้แต่
ว่าแกจขใจ ที่จะโจมตี
ไม่ให้โดน
อาชิสานะ
เท่านั้นเอง

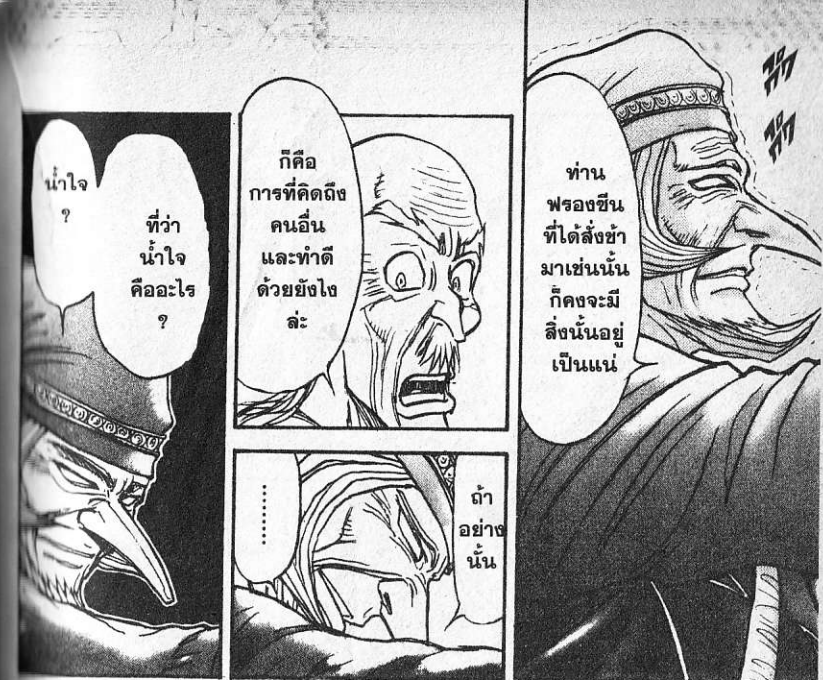

แล้วมัน
จะทำอะไร
มนุษย์

ก็ไม่ได้
จะทำอะไร
หรอก
ก็แค่..

ฉันเคยคิดว่า
ได้พวกตุ๊กตาเนี่ย
มันเป็นแค่เครื่องจักร
ฆ่าคนที่ไร้ซึ่งน้ำใจ
มาตลอดเลยนะพี่

น้ำใจ
? ที่ว่า
น้ำใจ
คืออะไร
?

ก็คือ
การที่คิดถึง
คนอื่น
และทำดี
ด้วยจิตใจ
ละ

ท่าน
ฟรองซ็อง
ที่ได้สั่งข้า
มาเช่นนั้น
ก็คงจะมี
สิ่งนั้นอยู่
เป็นแน่

ถ้า
อย่าง
นั้น

ฟรองซ็อง?
ท่านจะบอกว่าที่แก
ไม่ฆ่าอาชิสานะ
ก็เพราะถูกเจ้านั้น
มันสั่งมางั้นหรอ...

ก่อนที่จะ
มายังที่นี่
ท่านฟรองซ็อง
ได้กล่าวกับ
ข้า... ว่า "หาก
ทำร้าย
มนุษย์อีก
จะไม่ให้อภัย
เด็ดขาด...."

แต่ว่า
มันก็ได้ก่อให้เกิด
เป็นโรคภัย
ที่หากจะ
เปรียบได้
กับนิ้วชี้
ในนิ้วชี้

เพราะว่าตัวข้า
ถูกสร้างขึ้นมา
ให้ไม่อาจอยู่เฉยได้
หากมีมนุษย์บุกเข้าใส่...
อย่างอาชิสานะ

สุดท้าย
ข้าก็ทำให้
ชายคนนั้น
บาดเจ็บ...

ถึง
ผลลัพธ์
จะออกมา
ว่าเขา
ไม่ตาย
ก็เถอะ

แต่ข้า...
ก็ไม่สามารถ
ที่จะ

ทำ
ตาม
คำสั่ง
ได้

ทั้ง ๆ ที่ในที่สุด
ก็ได้พบกับ
เจ้านายจริง ๆ
ที่จะถวายตนรับใช้
แล้วแท้ ๆ

ข้า...

ไม่มี
ให้กลับไป
อีกแล้ว

ข้า...
ไม่เหลือ
เหตุผล...
ในการ
ดำรงอยู่
อีกแล้ว

ที่ข้า..
เช่นข้ามนุษย์
เรื่อยมา
ก็เพียงเพื่อให้
ท่านปรองชิ่ง
ดีใจ

เพื่อให้
ท่าน
หัวเราะ...

แต่...ท่าน
ปรองชิ่ง
ก็ได้สั่งห้าม
เจืองนั้น
แล้ว

และแม้แต่
คำสั่งนั้น
ข้ายังทำตาม
ไม่ได้..ก็ไม่มี
ความหมาย
ที่ข้าจะ
เคลื่อนไหว
อีกต่อไป

ข้า
ไม่ขัดขืน
หรือก...

เจ้ามนุษย์
คงเห็น
ใช่หมดละ
ทำลายข้า
เสียสิ

เจ้า
มนุษย์

ใช่สิน
ตรงนั้น
ทพหัวข้า
ให้พังชะ
ลี...

วะ...
ว่าโง่
??

แต่ว่า
แกนะ

ก็ไม่ได้
ฆ่า
อาชียานะ
นี่นา...

คง...
ไม่รอด
หรือก

ยัง
หายใจ
แล้ว ๆ
อยู่
นี่ก็เพราะ
แกไม่ลงมือ
นั่นแหละ

เพราะชั้น
ฉันก็จะไม่
ทำลายแก
เหมือน
กัน

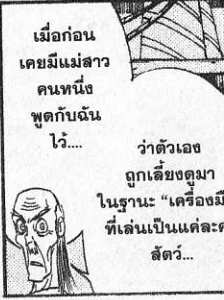
ดูเหมือนว่า
เจ้านาย
ของแกนี่
จะเป็นผู้ใช้
เครื่องมือ
ที่มีฝีมือ
ที่เดียว
เลย

แล้ว
ชื่ออะไร
ล่ะแก
นี่ ?

ว่าใจ
นะ..

เมื่อก่อน
เคยมีแม่สาว
คนหนึ่ง
พูดกับฉัน
ไว้....
ว่าตัวเอง
ถูกเลี้ยงดูมา
ในฐานะ "เครื่องมือ"
ที่เล่นเป็นแต่ละคร
สัตว์...

บิดา...
โรเน..

บิดา
โรเน
เครื่องมือ
ที่คนเก่งๆ เขาใช้นะ
ถึงจะพังแต่ถ้าซ่อมมัน
ก็ยังคงกลับมา
เป็นประโยชน์ใหม่
ได้

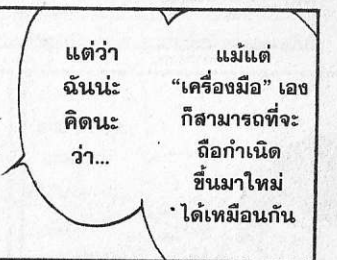
แต่แล้ว
พอได้พบกับ
ผู้ชายคนหนึ่ง
แม่สาวคนนั้น
ก็ได้ถือกำเนิด
ขึ้นมาใหม่

เรื่องที่แก
คือเครื่องจักร
ที่จะทำตามคำสั่ง
ของใครสักคน
อย่างเคร่งครัด..
หรือก็คือ "เครื่องมือ"
นั่นแหละ ฉันรู้แล้ว

แกไม่ได้
เป็นมนุษย์
อย่างแม่หนู
คนนั้น

แต่ว่า
ฉันนะ
คิดนะ
ว่า...
แม้แต่
"เครื่องมือ" เอง
ก็สามารถที่จะ
ถือกำเนิด
ขึ้นมาใหม่
ได้เหมือนกัน

ฉันจับต้อง
เครื่องมือ
มาช้านาน
ในฐานะ
ช่างประจำ
คณะละครสัตว์

ไอ้ตัว
เครื่องมือนี้
ไม่มีที่ "ทำงานได้ดี"
หรือที่ "ทำงานท่วย"
หรอกนะ...

เพราะที่ใช่
มันทำงานคือ
คน ซึ่งมัน
ก็มีอยู่แค่
"ใช่แก่ง" กับ
"ใช่ไม่แก่ง"
เท่านั้นเอง

เพราะชั้น
แกที่คิดทำตามคำสั่ง
ของเจ้านาย จะไม่ลอง
เปลี่ยนแปลงตัว
ดูหน่อยเรอะ
บิดาโรเน

แล้ว
ก็

มาที่
คุณะ
ละครสัตว์
ของฉัน
เลยเป็นไง
ล่ะ?

พี่
?

จะเรียก..
มา..เดี๋ยวนี้
ล่ะ

เออ นั่นไง
เจ้ากริเอง
ก็พูดทิ้งไว้
อย่างนี้
เหมือนกัน
!!!

รับรอง
ว่าลุงต้อง..
ตึกกะใจ
แหงๆ
ซัวร์

เฮ้?
อาชิสานะ
แข็งใจ
หน่อยสิ

ฝั่งสถานี
คุณเคนขับ
เปิดหวูด
ปุนปุน
เราจะ
ขึ้นรถ
กันแล้วนะ
มาเดี๋ยวนี้
!

อะไร..
ของแกเนี่ย
อาชิสานะ
?

ลูกโหวมัย
แต่แผล
หนักแบบนี้
คงจะไม่..

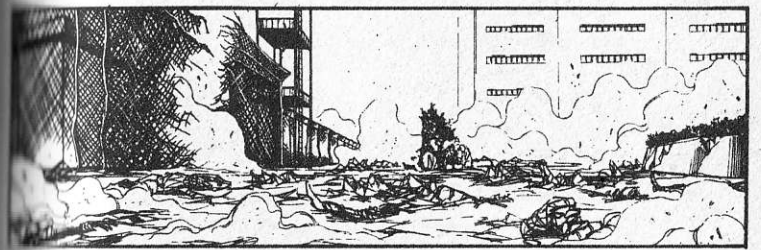

โอ..
อาชิสานะ
รู้สึกตัว
แล้วหรอ?

ได้ยินว่า
เฮียনারุมิ
คุมกันเครื่อง
เรียบร้อย
แล้วสินะ..

เออใช่
เพราะชั้น
ต้อง
รีบหนี
กันแล้ว!

พี่มัน
ไปแล้ว
เงะ?

เอาน่า
รอดู..
ไปเถอะ

!!?
แผ่น
ดิน
โหว

ซัด ซัด ซัด

จอร์จมันเอาไอ้
นี้
ติดมาด้วย
เมื่อคราวตอน
เดินหลบให้กับ
ฟู...นะสิ

เอ่อ...
ข้างนอก...
เป็นยังไง
บ้างคะ
?

ฝาก
ทำแผล
ให้คนที่
บาดเจ็บ
ด้วย!

นางพยาบาล
ที่ชื่อเฮเลน
เรียกพวกเรา
ให้กลับมา
แล้วเฮเลน
ล่ะ?

เพียงจะ...
เขาไปข้างใน
เพื่อทำแผล
ให้กับ
ศจ. แวนสวาท
เมื่อกี้แล้ว
ล่ะ

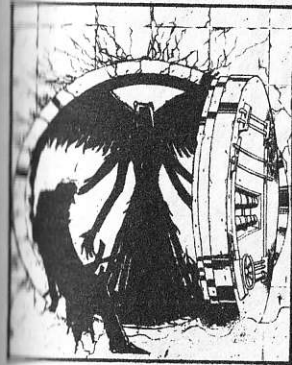

เพียงจะ
เข้าใจ
กับเขา
บ้างแล้ว
นี่นา

คุณ
ลิป
เอ๊ก

แต่ยังไม่
แน่ว่า
จะต้องตาย
เลย
สักหน่อย
นะ...

แะ...
นั่น
นาย

แถม
ยัง
ขานัน

ถ้า
อย่างนั้น
ก็เท่ากับว่า
ปกป้อง
"แอสรี"
ไว้ได้
แล้ว..

เจ้านั้น
ทำได้แล้ว
สินะ..

ผู้หมวด
ครับ
พวกมัน
กำลังจะมา
แล้ว!

ฮึ!

เป็นอย่างที่
กิพูดไว้
ชาติของเรา
ไม่มีกำลังพอที่จะ
ผลิตเพิ่มจำนวน
"แอสรี" อีกแล้ว

แต่เรากำลัง
สู้
เพื่อการดำรงอยู่
ของมนุษยชาติ
และจะตายอย่าง
มีเกียรติ

ครับ
ผู้หมวด
!!

แต่ถึง
อย่างนั้น
ก็เชื่อว่า
การต่อสู้ครั้งนี้
ของเราจะ
ได้รับความหมาย

เพราะพวกเรา
ทหารหาญ
แห่งอเมริกา
ไม่ได้กำลัง
ไม่ได้อีกแล้ว..

เพียงเพื่อ
ประเทศ
แม่
อีกต่อไป

ฉากที่ 37

ชอบอกแก่พวกเจ้า
จางมีชีวิตอยู่ต่อไป

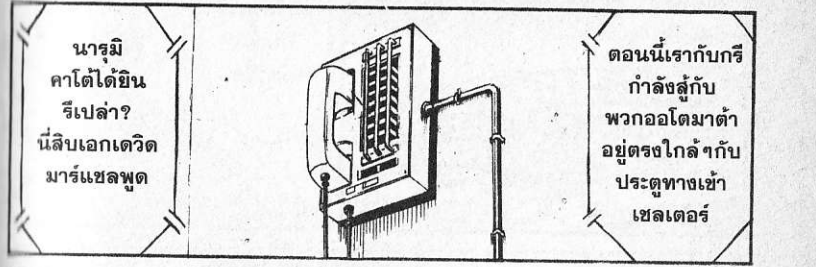
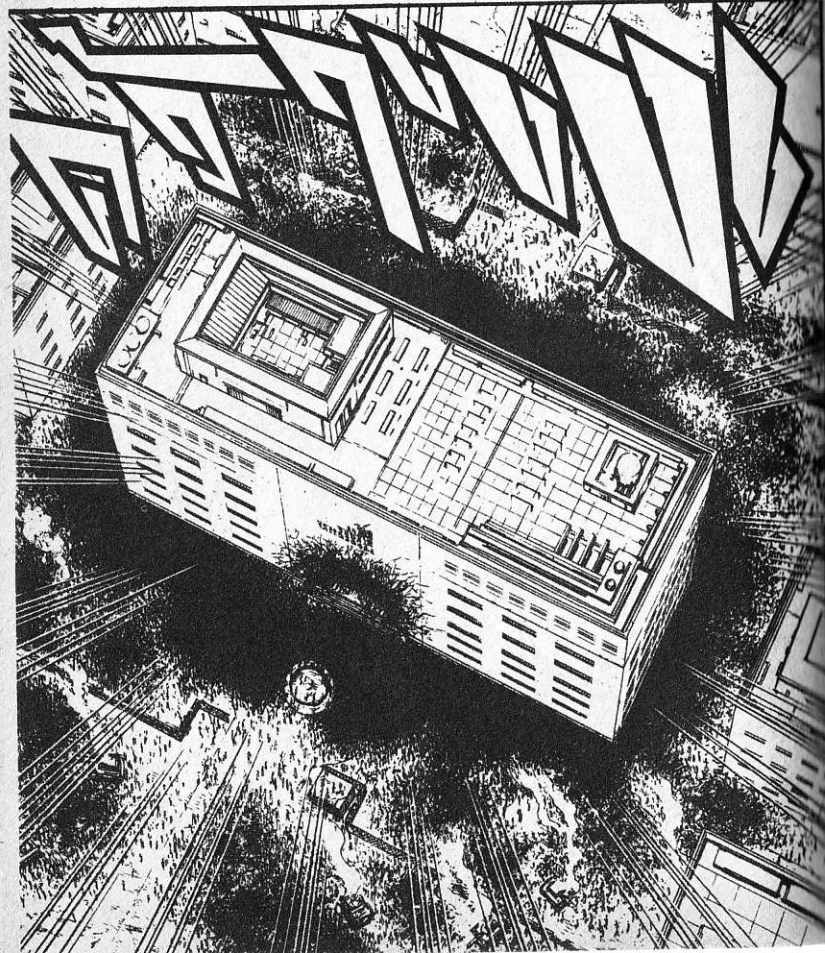
ระ...
รีบ
ทำ
แผล
!

ขอบคุณ
นะ...แต่
ดูเหมือน
จะไม่ว่าง
ซะแล้ว
ลี

เอา
ล่ะ

ถ้ามีใคร
สักคน
มาช่วย..
ได้ทัน
ก็คงจะดี
อยู่หรอก

นารุมิ
คาโตได้ยื่น
รีเบลา?
นี่ลิบเอกเทวิต
มาร์แชลพูด

ตอนนี้เรากับกรี
กำลังสู้กับ
พวกอโตะมาต้า
อยู่ตรงใกล้ๆกับ
ประตูทางเข้า
เซลล์เดอร์

นารุมิ
รีบขนเอา "แอสรี"
แล้วหนีไปไหนได้
ข้างๆโกตังน่าจะมึ
รตยทอยู่!

รีบหนีไปซะ
อยากกลับมา
ที่นี่เชียวล่ะ
!

อย่าอีกครั้ง
อย่ามา
ทางนี้
เขี้ยวล่ะ

ฝาก
“แฮร์รี่”
ด้วย!

จะ...
จะเอา
ยังใจ
ล่ะ
นารุมิ

อากาศ
ของ
ทุกคน
ล่ะ?

ตอนนี้
คุณกำลัง
ก้าวฟาง
เส้น
สุดท้าย
ไว้...

หากนำ
เครื่องรักษา
โรคไซนาซ่า
“แฮร์รี่”นี้ไปส่ง
ให้กับนักวิจัย
ที่อื่นได้ล่ะก็

มันจะเป็น
ฟางแห่ง
ความหวัง
ที่เกี่ยวพันกับ
ชีวิตของคน
... ทั้งโลก

ศจ.
แลนดีส
กับศจ.
เด็คเกอร์นะ
ไม่รอด
แล้ว

แต่
ศจ.โตเนอร์
กับคุณ
หมิงเซียะ

เรื่องที่คุณ
เป็นคนนี้สย
ไม่อาจทอดทิ้ง
พวกเด็ก ๆ หรือว่า
ใครก็ตามได้นะ
ชั้นเองก็รู้ดี

แต่..
แต่ว่า
นะ

ฟางเส้นเล็ก ๆ
ในมือคุณนั่น...
มันสำคัญมาก
เลยนะ... สำคัญ
ยิ่งกว่าชั้น
หรือพวกเด็ก ๆ
ซะอีก

แล้วก็ศจ.
แวนฮาร์ท
หากได้
รักษา
ทันการ
ล่ะก็
อาจจะยัง
พอช่วย
ได้

จะไป
ไม่ได้
นะคะ
คุณ
นารุมิ!

ผู้หมวด
เคาก็บอก
แล้วนี่คะ..
ว่าฝาก
“แฮร์รี่”...
ด้วย..

และบางที..
บางทีจะสำคัญ
กว่าพวกที่
อยู่ที่นี่ทุกคน
เสียด้วย

ขออภัย
ล่ะ
นารุมิ...

ช่วยเหลือ
“แฮร์รี่”
ด้วยเถอะ
!

นะ...
นี่มัน
อะไร
นะ?

ตัวตลก
ชายคน
นั้น

แต่ว่า...
"แฮรี่"
ยัง..

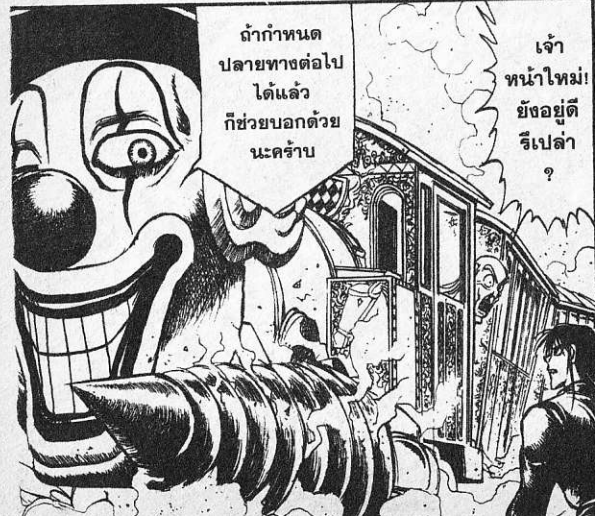

เอ๊ะ?

จตุรกร
จตุรกร
!

ขอขอบคุณ
ที่ใช้บริการ
ครับ

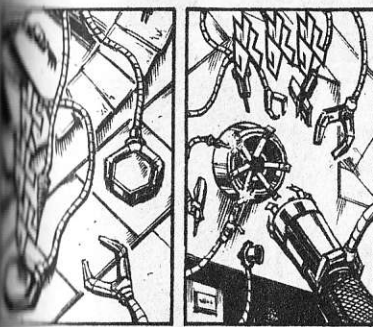
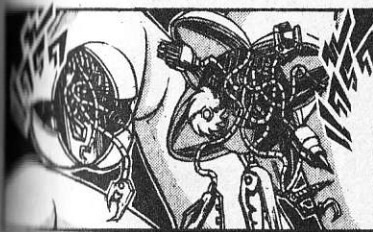

ถ้ากำหนด
ปลายทางต่อไป
ได้แล้ว
ก็ช่วยบอกด้วย
นะครับ

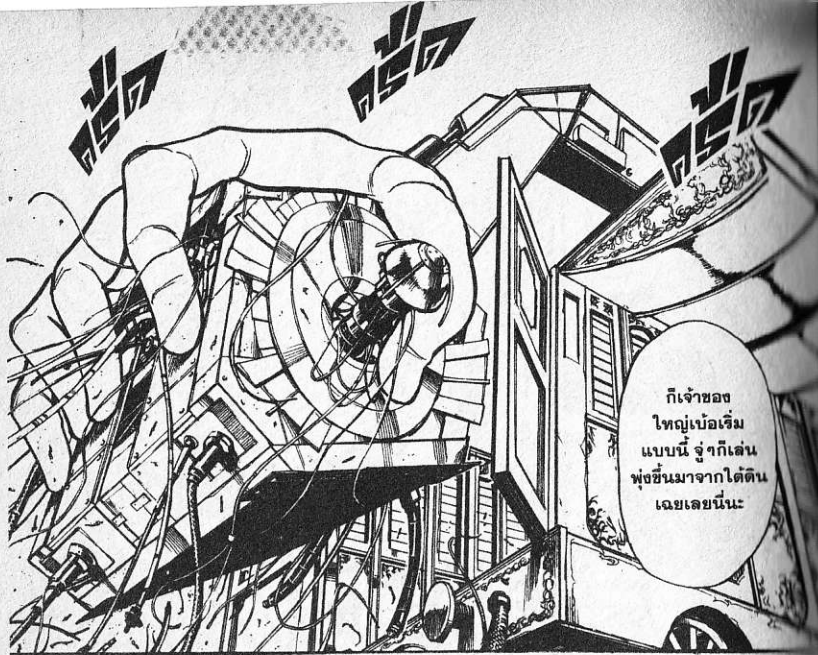
เจ้า
หน้าใหม่!
ยังอยู่ที่
รีเพล่า
?

คุณ
โสมมัน
!

ตามที่อาชีวนะ
บอกมา จากการ
ปรับปรุงของฟู
ทำให้เจ้านี่
ทำอะไรได้
หลาย อย่าง
เลย

ตอนแรก
ฉันแองก็ตกใจ
เหมือนกัน

ก็เจ้าของ
ใหญ่เบ้อเริ่ม
แบบนี้ ู๊จก็เล่น
พองขึ้นมาจากใต้ดิน
เฉยเลยนี่นะ

ตอนนี้
คงยัง
พอ
ไหว

เทรล...
ค่อย
ยังชั่ว
!!

จัน...
ฉัน
ขอตัว
แป็บ
ละกัน
!!

อาชิต
ฮาน่า
!

แต่
สลับ
ไปเอง
ครับ

จัน
ทรอก
น่า

ใจ...
พ่อก
ส่วน
แล้ว
นี่
เป็น

เจ้า
ไปช่วย
เจ้าพวก
ที่เหลือ
กันแล้ว
พี่นะ!

ต้องไป
ทางไหนละ
เจ้าหน่าใหม่
!?

...
!!

โอเซ
!!

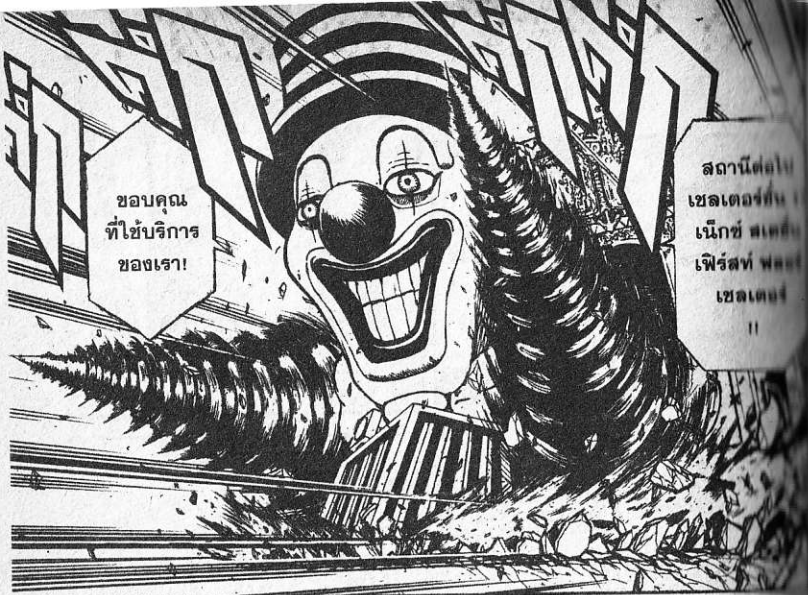

อาชิตฮาน่า
ไม่เป็นอะไร
นะ?

ก็ไป
แต่ใจ
เท่าใจ
แค

เจ้าตัวตลก
รีบไปทางไหน
ไว้โว เราจะ
ไปช่วยพวก
เด็ก ๆ กัน
ละเพี้ย!

ขอบคุณ
ที่ใช้บริการ
ของเรา!

สถานีต่อไป
เขตเตอร์กัน
เน็กซ์ สเตท
เฟิร์สท์ พลอส
เขตเตอร์
!!

ยอด
ไปเลยแฮะ..
หมอนั้นแค่
คนเดี๋ยว...

ผู้หมวดครับ
พวกเรา
ก็ไปช่วย
เสริม

ลิมที่
หมอนั้น
บอกไป
แล้วอะ
ไย!

ฉันพรอ
ริบหนอย
ละ นารัม

แต่ก็
เป็นคนที
เชื่อใจได้
!!

ทุกคน
ฟัง
ทางนี้

กำลัง
จะมีคน
มาช่วย
แล้ว

มาช่วย?
มันจะมา
ได้ยังไง
กันละ
|
?

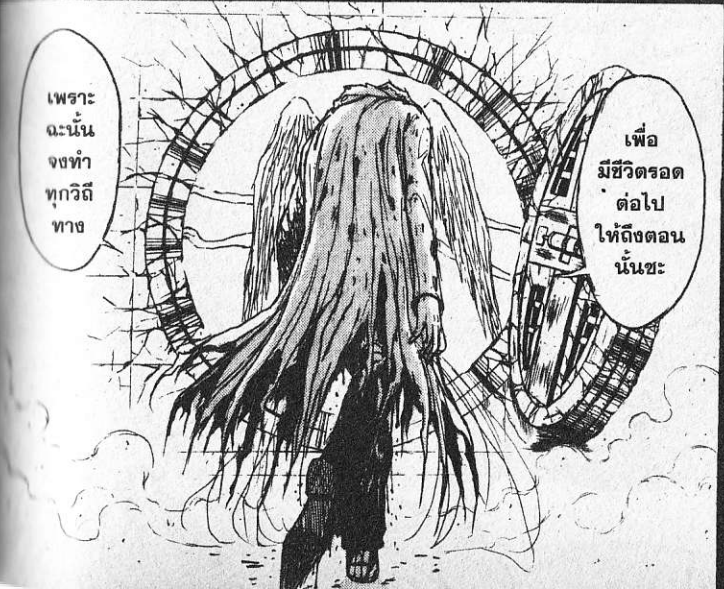
ผู้หมวด พอ
ความช่วยเหลือ
มาถึงก็ต้องให้
พวกนายช่วย
คุ้มกันตอน
เคลื่อนย้าย
เด็ก ๆ

เพื่อ
ออกมากระสุน
ไว้ที่นี่
ฉันจะขอสู้
คนเดียวเอง
พวกนาย
ห้ามยิง
เสียวะละ

เฮ้!
ตอบ
มา
ก่อน
เช่
กรี
!

คนที่
กำลังจะมาช่วย
เป็นเจ้าคน
ร่างใหญ่
ไร่มารยาท
ขาดปัญญา
หมาหัวต้อ

เพราะ
ฉะนั้น
จงทำ
ทุกวิถี
ทาง

เพื่อ
มีชีวิตรอด
ต่อไป
ให้ถึงตอน
นั้นชะ

กรีกกำลังสู้
โดยปล่อยให้เรื่อง
หลังจากนี้
ให้พวกเรา
จัดการ!

เรามีแต่
ต้องเชื่อ
หมอนั้น
และรอ
เท่านั้น

!?

โคเอีย
ไปเจ้าทงมนี้
จับไม่ได้แล้ว
เหว้า

ดูเหมือนจะ
สู้กับ
นักเข็ดทุ่น
แล้วโดนกัน
ทั้งคู่ละมัง

กับอีแค่
มนุษย์
หนอเดียว
เนียนะ!

“แคปเตอร์
ปีไอเร่”
ทำอะไรพะ
กขเจอลันตี!

รีบไป
จัดการ
เจ้าพวก
มนุษย์
กันเถอะ!

ดูเหมือน
พวกบรอม
ที่ไปขัง “แสร้”
จะทำพลาดอีก
ตะหาก

ฉากที่ 38 ลูกกระสุนสีซีขาวเข้ม

อโธมาต่า มันก็เป็นแบบนั้นกันหมดสินะ

เครื่องมือที่คนเก่งๆ เขาใช้นะ ถ้าซ่อมซะ มันก็พังกลับมาได้อีก มีประโยชน์ได้อีก

มีประโยชน์อะไร?

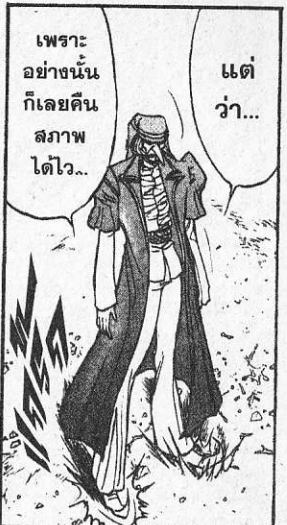
!?

มือเรา.. ชยับได้ อากาศชา กำลังจะหายไปแล้ว!

อ้อ... เลือดที่โรยบนะ ของอาชีซาน.. นั่นมันเจือจางอย่างนั้นสินะ...

เพราะอย่างนั้นก็เลยคืนสภาพได้ไว..

แต่ว่า...

ถึงจะหีบตัวได้แล้ว ก็เถอะ

แต่เรา... ยังจะไปไหนได้อีก

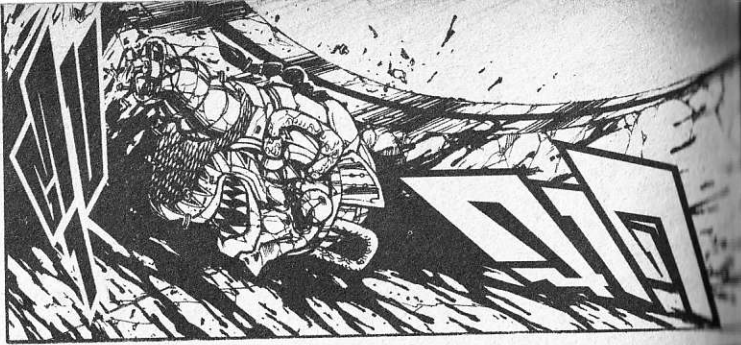
มาที่คณะพรตสัตว์ของฉันเป็นไฉล่ะ?

หรือ?

นี่

บ้านะสิ..

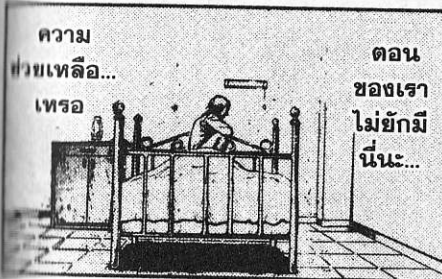
ผู้หมวด
ถึงผมจะ
โดนเล่นงาน
ยัง
ก็ห้ามขิง
เด็ดขาดนะ

ความ
ช่วยเหลือ
จะต้องมา
แน่

มะ..
ไม่ไหวแล้วละ!
ขาของ
เจ้าหมอนั้น
มันขยับ
แทบไม่ได้
อยู่แล้วนี่นา

ที่นี่
พอไซเท
เข้าทนต์
ก็เจอเสียง
เข้าเต็มๆ
จนได้

ความ
ช่วยเหลือ...
เธอ

ตอน
ของเรา
ไม่ขี้กม
นี่นะ...

เพราะ
อย่างนั้น
เราก็เลย
ไม่เคย
ที่จะสั่ง
เพื่อใคร
มาก่อน
เลยเท่า

กรี!

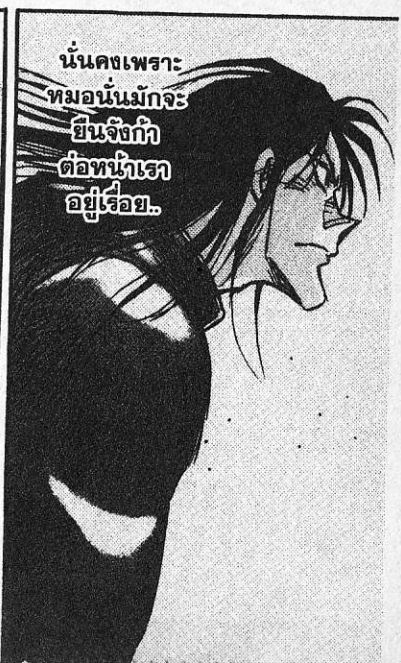

แต่
ทำไม...
ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กันนะ?

ตัว
เขา
อาจจะ
เปลี่ยนไป
แล้ว
ละมั้ง....

เราเริ่มจะคิดว่า
การสู้เพื่อปกป้อง
ใครสักคน
เป็นเรื่องธรรมดา
ไปแล้ว

นั่นคงเพราะ
หมอนั้นมันก็จะ
ยืนจริงก็
ต่อหน้าเรา
อยู่เรื่อย..

เพราะ
ฉะนั้น

เราต้อง
ยืนยัน
ให้ได้

ซินโดนหมอนัน
มองอย่างผิดหวัง
ละก็...เกียรติของเรา
มีหวังปนปี

เพราะฉัน...
ต้องสู้

ช่วย
ไม่ได้แล้ว
ชิงมัน
!!

ต้องสู้...

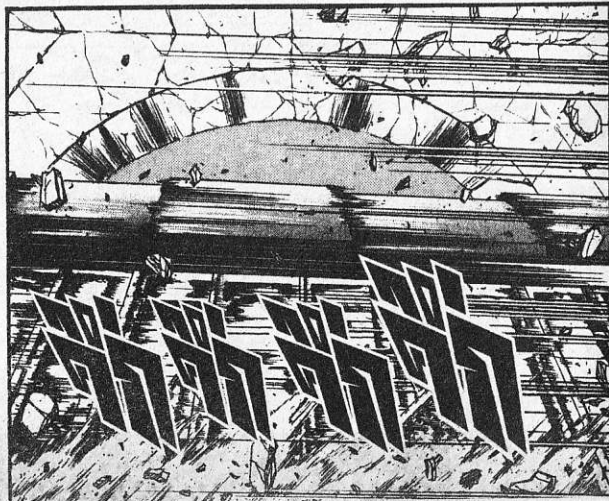

พะ...
พวกมัน
มีเยอะ
เกินไป
ครับ!

น้ำ
ที่
สุด
!!

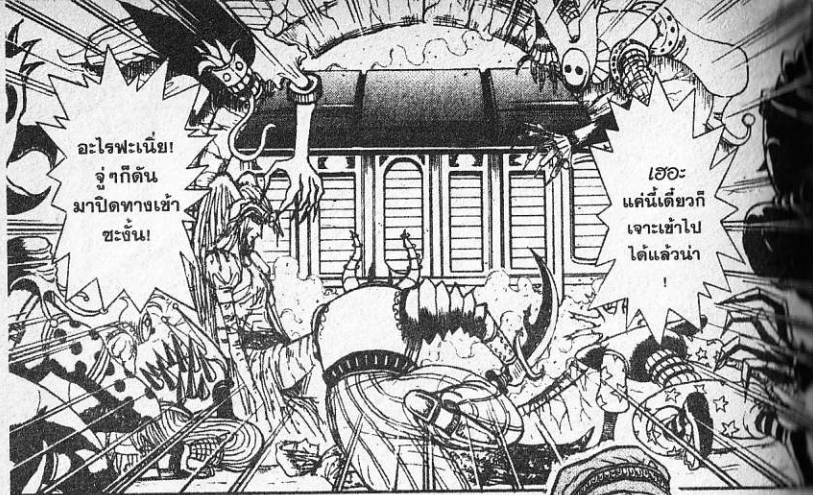

ม...
ละใจ...
ตัง...
พวก...
เรา!

ปีบขึ้นมา
เร็วเข้า
ทุกคน!

นะ...
นี่นาย
—
!!

เราจะ
เล่นกันแล้ว!
รีบพาพวกเด็ก ๆ
ขึ้นรถเร็ว!

กรีสู้เพื่อ
ปกป้อง
พวกเรา
ตาม
ลำพัง
เพราะ
ห่วงเรื่อง
กระสุนของ
พวกฉัน

สบาย
มาก
น่า
!

อย่าง
กรี
ไม่มี
ทาง
เลี้ยวได้
หรอก

เจน
พวกเด็ก ๆ
มากัน
หมดแล้ว
สินะ?

อ้อ
คนงาน
ที่เหลือ
ก็ขึ้นไป
หมดแล้วละ
เฮเลน!

ใช่..
อย่างกรี
นี่..

กรี
!

คาได้! กรี!
กรียังสู้
อยู่ที่ข้างนอก
เลย

ว่าไ
นะ
?

นางง

ฉัน
ก็จะไป
ด้วยตน

เฮ้...
มีพวก
มาช่วย
แล้ว
เรอะ

ถ้าฉัน
ก็รีบๆ
พาเจ้านั้น
ไปได้
แล้ว

นิ...

บัน
ตา
โร
เน่
?

บันตาโรเน่!
แกเป็นแค่
รุ่นเก่า
แต่กลับ
ไม่เจียม
ติดจะทรยศ
ท่านเฟซเลส

แล้วไป
เป็นฝ่าย
พวกมนุษย์
ชั้นเรื่อ
!

แต่ว่ากัน
ตามจริงแล้ว
ท่านเฟซเลส
เรียกท่านผู้นั้นว่า
“เอเลโอนอล”
หรือกนะ

อะ..
อะไ
นะ?
?

ตอนนี้
เอเลโอนอล
อยู่กับพวกแก
อย่างนั้น
หรอะ?

ใช่ ท่านผู้นั้น
ได้กลับมาที่
อาณาจักร
ที่ตนเอง
ถือกำเนิดขึ้นมา
แล้ว!

ไทคนเจ็บ
นอนลง
หมด
เรียบร้อย
แล้วค่ะ!

จับไว้ให้ตึ๊ดๆละ
เพราะมันจะต้อง
สะเทือนมาก
แน่ๆ

ตอนที่ 39

พิภพการเสด็จชั่วคราวมุ่งสู่ท้องฟ้า

ทุกคน
พาอะไร
จับไว้
นะจ๊ะ!

พวกเด็ก ๆ
ขึ้นรถกันหมด
แล้วสินะ!

มืด “แฮร์รี่”
เครื่องรักษา
ใจคนเขา
เรียบร้อย
!!

ทหาร
ที่ยังเหลืออยู่
ขึ้นรถมา
หมดแล้ว
ละ!!

ดีละ
ชั้นจะ
ออกรด
แล้วละ
นะ!

เจ้า
ตัวตลก
ออกรด
ได้

โฮอิน
รอก่อน
|
!!!

มีอะไร
เจอะ?
ทอม

นารุมิ..
ยังไม่ได้
ขึ้นมา
เลยนะ!

วะ....
ว่าเงนะ
?

ซัดดด

ตอนที่ 39

พักการแสดง
ชั่วคราว มุ่งสู่ห้องฟ้า

รับ
ทราบ!
ออกรด
ได้!

เฮ้ย!
!

นั่น
มัน..
บันดา
โรเน่
นี่นา
!!

เฮ๊ย..
เจ้าคนโหม่
มัวทำอะไร
อยู่หา?
รถไฟกำลังจะไป
อยู่แล้วนะเพีย

แกบอกว่า
ตอนนี้
เดเลโอนอล
อยู่กับเจ้าพวก
ถอลโตมาต้า
อย่างนั้น
สินะ...

ไซ่ ได้ยินว่า
เจ้าพวกตุ๊กตา
ไปบุกโจมตี
หมู่บ้านญี่ปุ่น
แล้วพาดัวมา

รีบๆ
ขึ้นมา
ได้แล้ว

ไม่ไป
นารุมิ
ที่นี่ข้าจะตบ
เอาไว้แยะ
รีบๆไป
ซะสิ

แล้ว
พวกคน
นาคามาจิ
คนอื่นๆล...
ฆ่าทิ้ง
หมดเลย
รีบๆไซ่

ข้าไม่ได้
ไปด้วยเลยไม่รู้
แต่บางทีก็คงจะ
เป็นอย่างนั้น
นั่นละ

บันดา
โรเน่
เรื่องที่
พูดเมื่อกี้

ไอ้พวก
ชั่ว!

แล้ว
เฟซเลส
มันพา
เอลโอนอล
ไปที่ไหน
?

นี่เจ้า
คนใหม่
ว้อย!

นารุมิ
เดียวจะไม่ทัน
ขึ้นรถเอานะ
!

หนอย
ชินเป็นแบบนี้
มีทวิง "แฮรี่"
ต้องโดนพวกมนุษย์
หอบหนไปแพงๆ!

ช่วยไม่ได้แล้ว
ฉันก็บุกเข้าไป
พร้อมกันทุกคนเลย
ละกัน แบบนั้น
บ้านตาโรเนเอง
ก็คงหมดปัญญา
ละนะ!

หลบ
ไปชะ
บ้านตา
โรเน
!

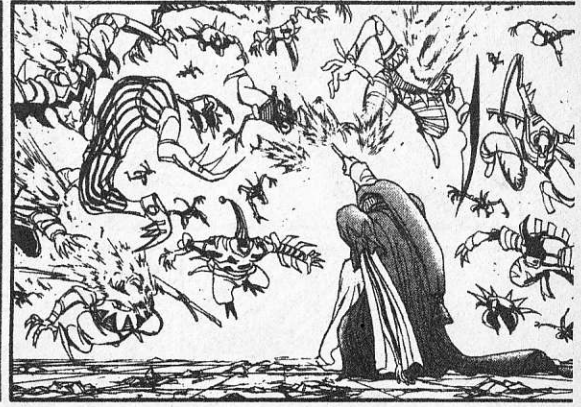
เฮ๊ย
คิดจะพา
เอล
โอนอล
ไปที่ไหน
กันทา
?

อย่า
สำคัญตัว
ผิดสิ นารูมิ
ข้าไม่ได้คิด
ที่จะบอกแก
หมดทุกเรื่อง
หรอกนะ

ที่ทำนี่
เพราะเป็น
คำสั่ง
ของท่าน
ฟรองซ็อง
ที่ว่า
อย่าทำร้าย
มนุษย์
เท่านั้น

ข้าไม่มี
ทาง
พูดอะไร
ที่จะทำให้
ท่าน
เฟซเดส
ต้อง
เดือดร้อน
หรอก

เอา
รถไฟ
จะไปอยู่
แล้ว

ถ้า
สงสัยนัก
ก็ค้นหา
เอาเอง
สิ

...แล้วนี่แก
จะเป็น
ยังไง?

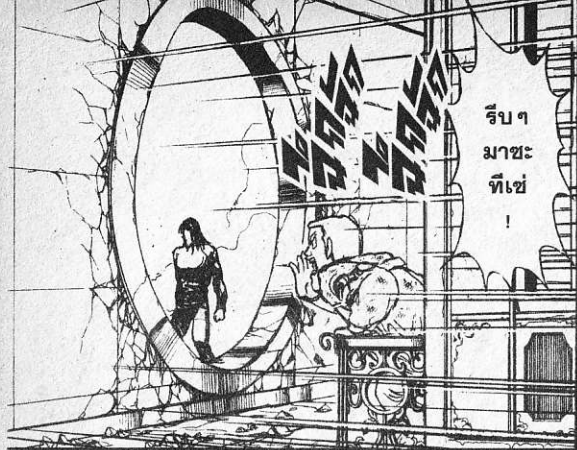

ไม่ใช่
เรื่องที่เจ้า
ต้องรู้ก็แล้ว
กัน

นะ...

นารูมิ
มัวท่า
อะไร
อยู่นะ
?

จ๊อบ ๆ
มาชะ
ทีเซี
!

อย่า
เข้าใจผิดละ
นี่ก็เพราะฉัน
ยังมีเรื่อง
ที่ต้องเค้นเอา
จากแกอีก
มากมาย
เลย

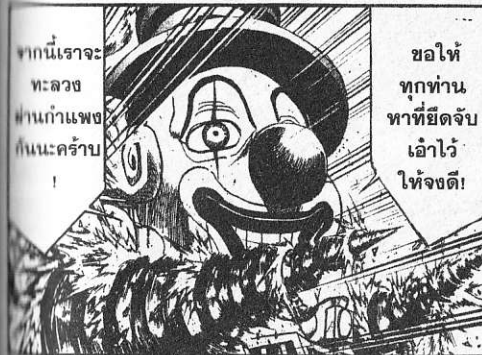
มา
ด้วยกัน
ชะ

จะทำ
อะไร
ก็เชิญ
ตาม
สบาย!

ปะ...
ปล่อย!
เจ้าคนไร
มารยาท

พวกนี้เราจะ
ทะเลวง
ผ่านกำแหง
กินนะคร่าบ
!

ขอให้
ทุกท่าน
หาที่ยึดจับ
เอาไว้
ให้จงดี!

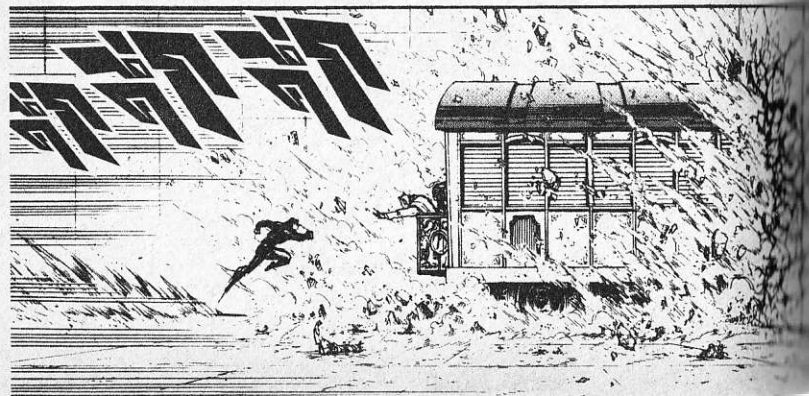

หยุด
รถดี
ไซอัน

มัน
ไม่ยอมฟัง
คำสั่ง
นะสิ!!

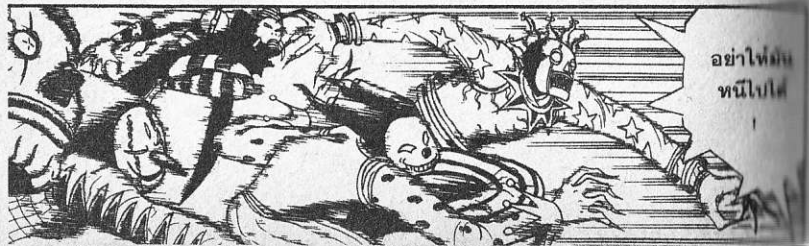
เร็วเข้า!
นารูมิ!!

ทำไม
ต้องหนี
แบบ
ใจแจ่ม
อย่างนี้
ด้วยล่ะ?
เจ้า
คนใหม่
?

นั่นสิ
เจ้านี่มัน
ต่ำลงดิน
ไม่ใช่
เรอะใจ!
ว้างบนดิน
แบบนี้...
เดี๋ยวก็โดน
พวกมัน
จัดการเอา
พอดีหรอก
!

อย่าไป
หนีไป

คิดจะเป็น
ตัวล่อ
เพื่อดึงพวก
ออด
มาตัว...

ให้
ออกห่าง
จากอะไร
บางอย่าง
สินะ

ว่าไ
นะ?
?

เบล
?

มิก..
เม็ก..
นอร์..
แมน..
โรนี่

ช่วย
อดทน
อีกนิด
นะ..

ทุก
คน

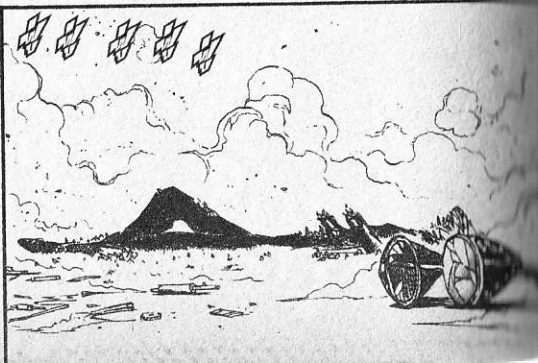
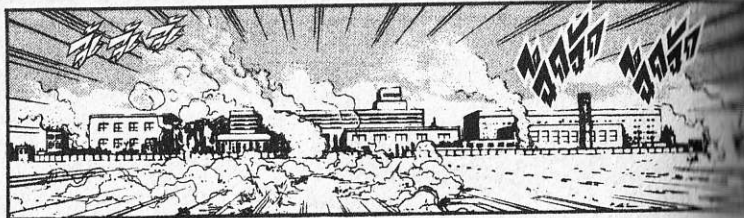

แล้วฉัน
จะต้องทำให้
โรคโชนาฆ่า
หายไปให้ได้
แน่ๆ!

เอา
"แอสรี"
มาได้
แล้ว
สินะ..

นารมิดคง เหน็น
มนุษย์เรากียัง
พอที่จะมี
ความหวัง
แล้วละ

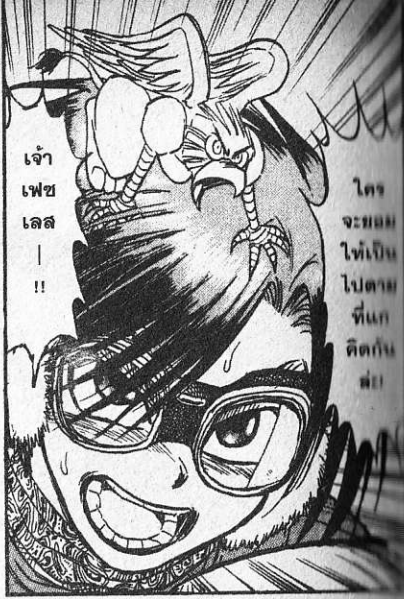

"แอสรี"
จะต้อง
ได้ใช้
ประโยชน์

ในทางที่
ไม่มีใคร
คาดถึง
แน่นอน
!

ว่าแต่
อัสวินตัวน้อย
ที่ตามไปช่วย
เจ้าหญิง
ที่ถูกจับตัว
ไปตอนนั้น
จะเป็นยังไง
บ้างนะ

ตอนที่ 40 ท้าวผีไล่ตาม

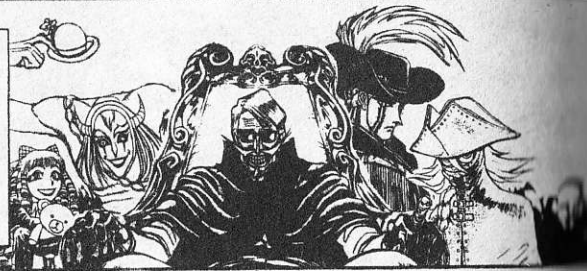

หน้า
ร้อน
ของ
ญี่ปุ่น
ได้จบ
ลงแล้ว

พร้อมมากับเป็น
เวลาที่ผู้คนทั่วโลก
พากันล้มเจ็บ
เพราะโรคลึกลับ
ที่ชื่อว่าไซนาซา

ด้วยฝีมือ
ของเฟซเลส
และเหล่า
ออดิมาต้า
ที่จงรักภักดี
ต่อเขา....

มาซารุ
|
ถ้าอยากจะได้ตัว
เอลเอนอล
คืน
ก็ตามมา
ซะสิ!

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

เหล่าผู้ที่
สนิทชิดเชื้อ
กับไซงะ
มาซารุ
ก็ไม่อาจ
รอดพ้น
จากโรคที่ว่า
นี้ได้

ยิ่งไปกว่านั้น
ไซโรงานะ
เอลเอนอล
ผู้สืบทอดว่า

จะปกป้อง
มาซารุ
ก็ตกไปอยู่
ในกำมือของ
เฟซเลส...

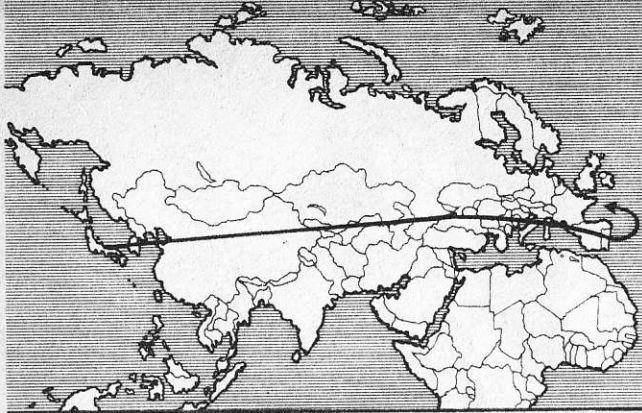

แล้วก็ทวนขึ้น
รีนรมย์กับ
เอลเอนอล
กัน 2 คน
รอดอยเวลา
ที่มนุษย์
จะสูญสิ้นไป
ฮ่า ฮ่า ฮ่า

นับ
จากนั้น
มาได้
5 วัน

ทำแบบนี้
แล้วฉัน
จะได้จับเธอ
แล้วก็
เปลี่ยนเป็น
เธอเอง
ซะเลย
ยังไรละ

เรื่องหา
“คนพ่อซาซุซึ”
ที่เฟลเซลกับ
ซีโรจามา
โดยลาอยู่
ที่ค้อยๆ
ลอยข้ามทวีป
ยูเรเชียไป

ส่วน
มาซารุ
ที่
ไล่ตาม
ไปนั้น

ที่ค้อยๆ
ที่จะ
กระชั้น
ขึ้น
เรื่อย ๆ

และ
ตอน
นี้

เห็นแล้ว
ละครับ
มาสเตอร์
!

เฟลเซลบอกว่า
ที่แพร่กระจายโรคโชนา
ไปทั่วโลกก็เพื่อที่จะไปให้
ใครมาขัดขวางความ
สัมพันธ์ของตัวเอง
กับซีโรจามา

เพราะเรื่อง...
แบบนี้
พวกคุณ Yuri
กับทุกคน
ในหมู่บ้าน
คูโรจะ
ก็เลย...
กริบ
ปอน
คุด...
ผมไม่มี
ทางยก
โทษให้
เฟลเซล
เด็ด
ขาด..

ผมจะ
จัดการ
เฟลเซล
ซะ..

แล้วก็ช่วย
ซีโรจามา
ออกมา
ให้ได้!

ก็เข้าใจ
ความรู้สึกทรอก
นะครีบ แต่ศัตรู
จะไม่เกินมือ
ไปหน่อยเทรอดครีบ
มาสเตอร์?

ทางไหน...
มีทั้งตุ๊กตา
ร้ายๆ กับพวก
มนุษย์กล 0
อยู่เพียบ
เลย..

ส่วนทางนี้
มีแต่เจ้าพิททอง
กับมาสเตอร์
แล้วก็กระผม
เท่านั้นเอง
นะครีบ

กริบ
ปอน
คุด...

มา
เป็นห่วง
เรื่องนั้น
เอาตอนนี้
ก็เข้าไป
แล้วละ

อ้อ?
?

ว๊าก !!

มะ... มากันแล้วคร้าบ มาสเตอร์

จับให้ตายมก รีบไปมก

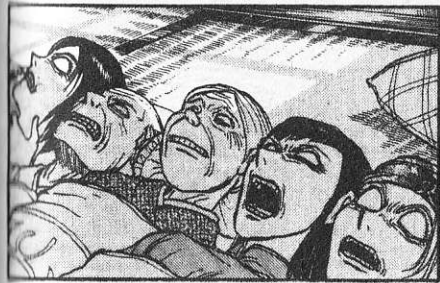

จะลุยละ!

และเมื่อ 5 วันก่อน

ที่หมู่บ้านคูโระ หลังจากที่มาซารุ ออกไล่ตามเพชเชลไป...

เฮ้ย บอย

ถึงจะจ้องมองฟ้าต่อไปแบบนั้น มาซารุ ก็ไม่กลับมา หรือกันนะ

รู้
อยู่แล้ว
ล่ะนะ
!

เจ้าป่า
มาซาร

ใครจะ
ปล่อยให้
ไปตายกัน
ล่ะพี่

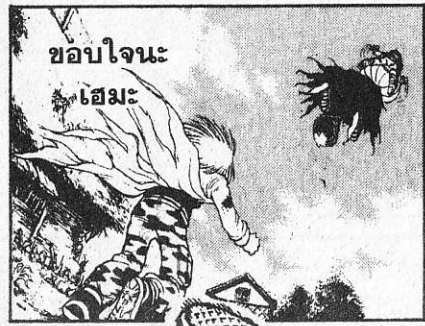

นี่เอง
คือเป็นคน
ที่พูด
เด็กต้องอ่อนแอ
กว่าผู้ใหญ่
กันนะ...

พี่ๆที่
เลือกของเด็กๆ
ที่อยากจะเป็น
ผู้ใหญ่...

มัน
เรารอนกว่า
ตั้งมาก
เลยแท้ๆ

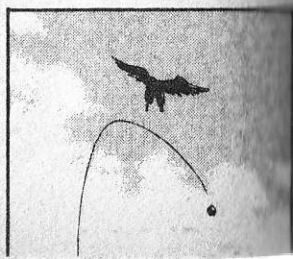
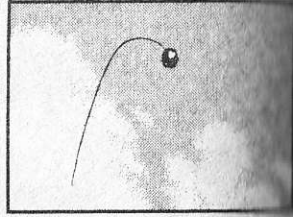
ขอบใจนะ
เฮมะ

ปิดได้
เฉย...
ต้นไป
คนดี
จะได้

บ้าเอ๊ย
ให้ฉัน
ได้ทำอะไร
บ้างเซ่
!!

เฮมะ!
วิลมา
!

ปลอดภัย
กันดี
นะคะ
?

แนว
ลัด
ประหลาด
!

ตุ๊กตา
ของเจ้า
พวกนั้น
ชั้นเหรอ
?

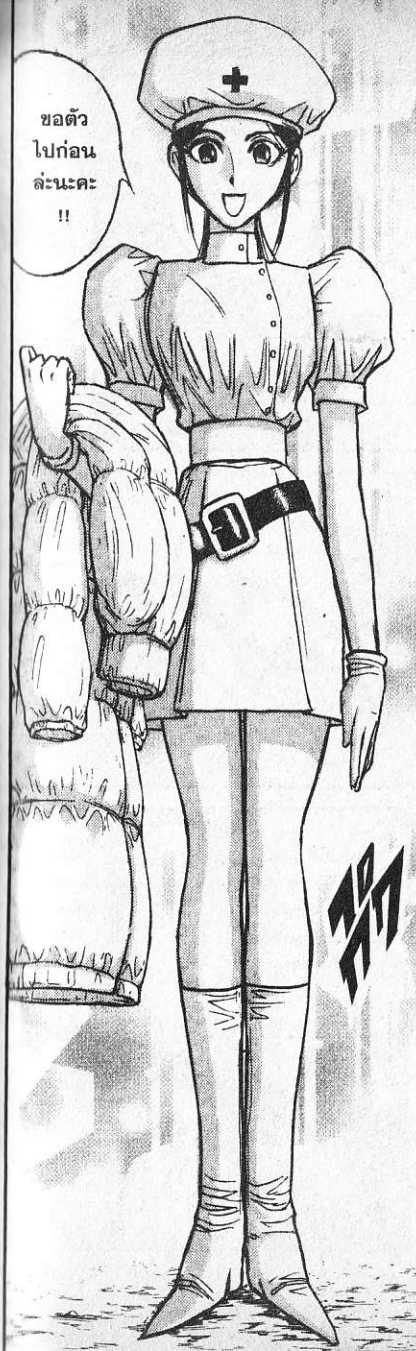

ไม่ต้องห่วงมา
เจ้านี่
มันเคยเป็น
ตุ๊กตาของ
"ผู้โชสิคิ"

แต่ตอนนี้
หันมาเป็น
พวกของริเซ
แล้วละ!!

มัน
เขื่องแล้ว
ล่ะคะ

ร้าย
จริงนะ
เธอเนี่ย

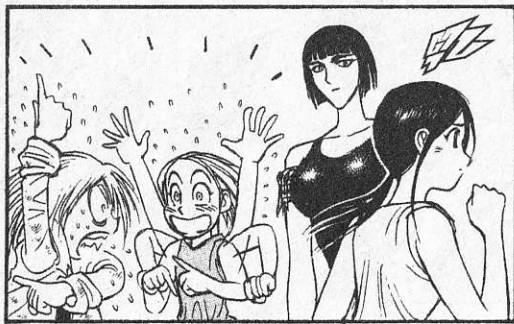

ขอตัว
ไปก่อน
ล่ะนะคะ
!!

ริเซ
—
?

แล้วจะไป
ที่ไหนกัน
ล่ะเนี่ย
?

จะ
ไปช่วย
พ่อหนู
นั่น
ชั้นเหรอ
?

อย่างนั้นเองเหรอ
มาซารุเค้า...
แล้วนี่พวกคุณ
นาคามาจิละ
?

เห็นกริปปอน
บอกว่า
ไม่เป็นอะไรนะ...
ใช่ปะวิลมา?

ตอนนี้
กำลัง
มาทางนี้
แล้วล่ะ

ถ้า
ชั้น...

คุณมาซารุ
เคยช่วยชีวิต
ของชั้น
เอาไว้ค่ะ

หลังจากที่
พี่สาวของซัน
ถูกเสือที่ชื่อ
“ปีศาจ”
ฆ่าตาย
ซันก็...
มาที่ญี่ปุ่น
โดยเตรียมใจ
ที่จะตาย
ไปพร้อมกับ
มัน

แต่คุณ
มาซารุ
ก็ได้ช่วยซัน
เอาไว้...

ผมมาดู
ละครสัตว์
ของคุณริเซ
นะฮะ

แต่
ทำให้
มัน
เป็นแบบ
ใหม่

คราวนี้
เป็นที่ของซัน
ที่จะได้ช่วย
คุณมาซารุ
แล้ว

ช่วยไม่ได้... ลิน...
ในตอนนั้นวิชาคุมสัตว์
ของเธออาจจะ
พอช่วยอะไรได้จริงๆ
นั่นแหละ

ค๊ะ!

ดูท่าทาง
ดีอกดีใจ
เหลือเกิน
เลยนะ
เธอเอ

ถ้าฉัน
ฝากบอกถึงพวก
คุณหัวหน้าคณะ
ด้วยนะคะ

เดี๋ยว
ก่อนสิ
รีเซ!

ช่วยพาฉัน
ไปด้วยอีกคน
!

คุณ
เฮมะ!
ไม่ได้
นะคะ

นี่เฮมะ
นาย
คิดอะไร
ของนาย
เนี่ย

เฮอะ
ก็มาซารุ
อาจจะต้อง
ใช้เจ้าพวกนี้
ก็ได้จริงมัย

แต่
ว่า

จีเซ
เธอไม่
ติดบุญคุณ
มาซารุ
อยู่สินะ?

ฉันเอง
ที่ตอนนี้
ขยับอยู่ได้
ก็เพราะได้ดื่ม
เลือดของ
คนที่ชื่อ
ชิโรงาเนะ
นั่น..

เพราะฉัน
เท่ากับว่า
ฉันเอง
ก็ติดหนี้คุณ
ชิโรงาเนะ
อยู่

อีก
อย่าง

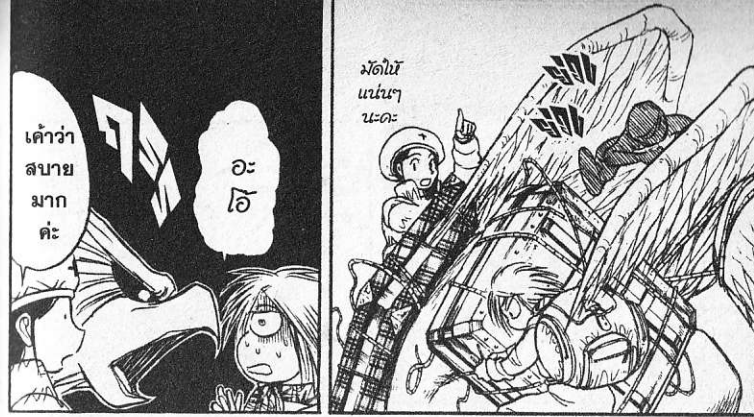
อะไร
ล่ะ?

พูดมานาน
แล้วฉันก็ยัง
ติดหนี้มาซารุ
มันอยู่ติดนิ่งด้วย
นะสิ!

แต่ว่า..
มัน
อันตราย
นะคำ

ระ..เธอเอง
ก็เหมือนกัน
นั่นแหละ ว่าแต่
เจ้ากษัตริย์นั้น
จะแบ่งฉันกับ
กระเป่านี้

แล้วมัน
ขึ้นสิเป่า
เดอะ!?

เค้าว้า
สบาย
มาก
คะ

อะ
โอ

มัดไม้
แน่นๆ
นะคะ

เอ้า
รีบไป
กันเดอะ

ระ..
เรียวโกะ
?

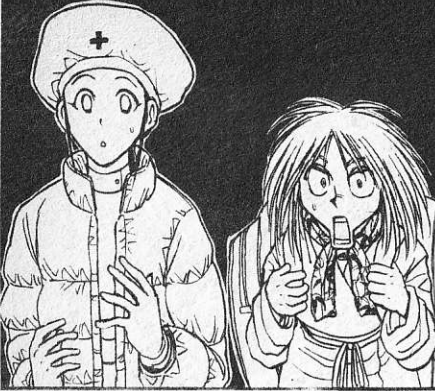

เดี๋ยว..
คุณเรียวโกะคะนี่
มันอันตราย...

ใช่!
ลงมาเลยนะ!
อย่างเธอไป
ก็เป็นแค่
ตัวต่ง
เท่านั้น
ละนะ

ฉันเองก็ชั่ว
เหมือนกันนะ
จะบอกให้
!!!

ฉันเอง
ก็อยากจะทำอะไรบ้าง!
ใครจะยอมเป็นตัวตลกกันล่ะ

แล้วจะทำประโยชน์ได้อะไร

ชะ..ขอบคุณนะ

วิลมา

ก็ถ้าพวกเธอ

ตายไปคงน่าเบื่อแย่

พ้าซันไปด้วยน้า! ไม่สิ ชังใจ ก็จะไปให้ได้นั้นแหละ

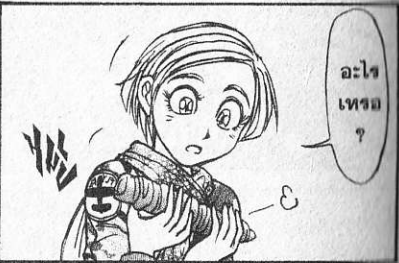
ช่วยไม่ได้แะ

เจียวโกะ.. เตอนี่คล้ายกับซันเมื่อก่อนเด็กๆเลยนะ...

เอ้า...นี่..

อะไรเหรอ?

และแล้วทั้ง 3 คนก็ได้ออกไปตามมาซารุไปเช่นนี้เอง

มิดใจล่ะ?

ไปแสดงให้พวกมันเห็นซะดีกว่าถึงจะเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ แต่ถ้ามาตุ๊กกันล่ะก็ได้เจ็บตัวแน่

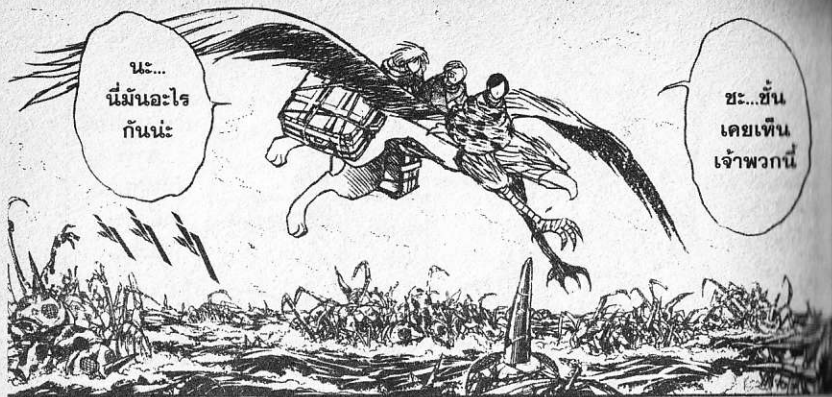

สิ่งที่รอดคอยพวกเขาอยู่จะเป็นอะไรกันแน่?

นะ...
นี่มันอะไร
กันนะ

ชะ...ขึ้น
เคยเห็น
เจ้าพวกนี้

เป็น
หุ่นแมลง
ที่โจมตี
ใส่เครื่องบิน
เมื่อตอนนั้น

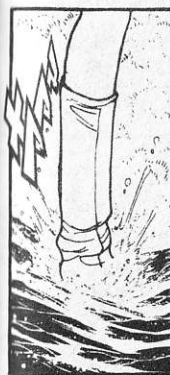
เป็น
ออตโต
มาต้า
ขึ้น
เทรอล

คะ...คุณ
เลม
คุณ
เซียวโกะ
คะ

โน้น
มัน

อ๊ะ!

แจ็ค
โอ
แลน
เทิร์น

หุ่นขีด
ของคุณ
มาซารุ
มีแต่
รอยแผล
เต็มไป
หมด
เลย

จรวด
ก็ใช้ชะ
หมดกร
ไปแล้ว

เคียว
ก็พังยับ
เลย
ด้วย

คะ...
คะ

ให้ตาย
ดีกว่า
ไปโทษ
ของมันพะ
เจ้ามาซารุ
!

นะ...นี่
พวก
เรา

นะ...
นี่มัน
อะไร
นะ

ทา?

คุณมาซารุ
คะ
คุณมาซารุ
อยู่ที่ไหน
คะ

ไม่จริง
เราเข้าไป
อย่างนั้น
เหรอ

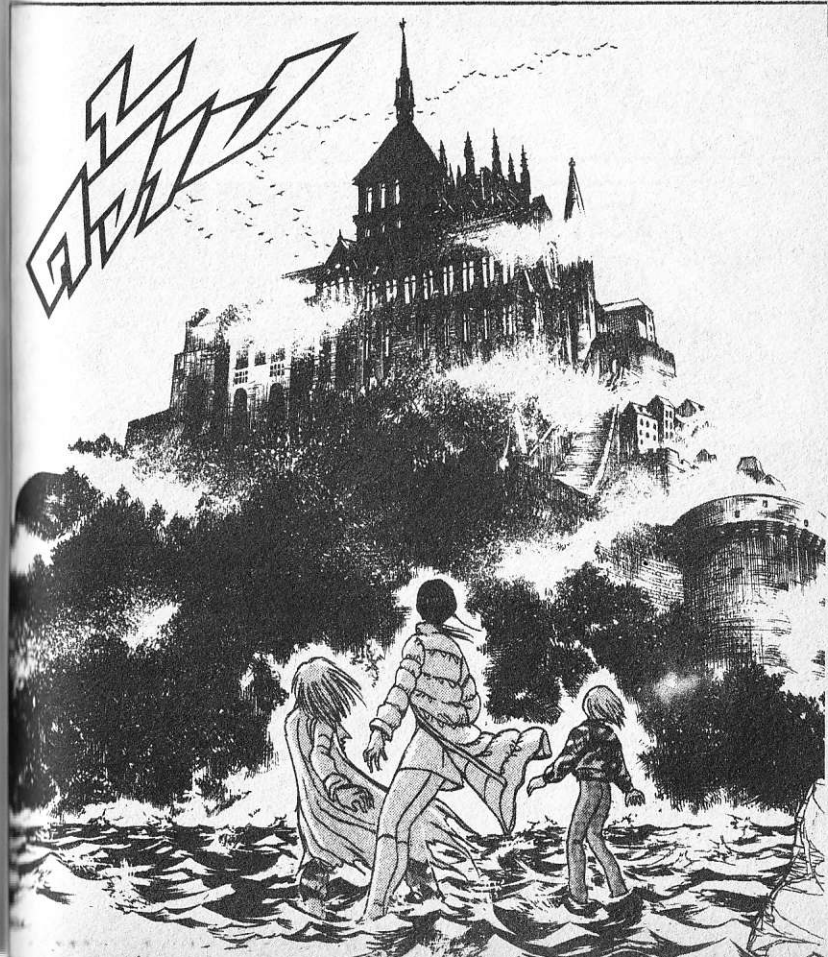

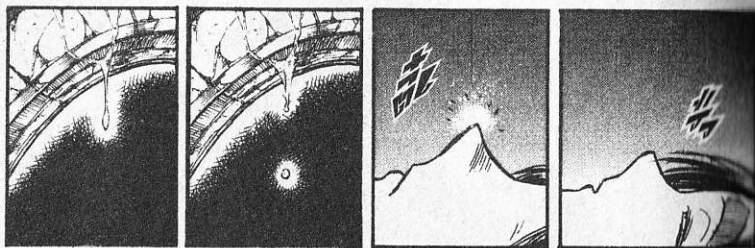
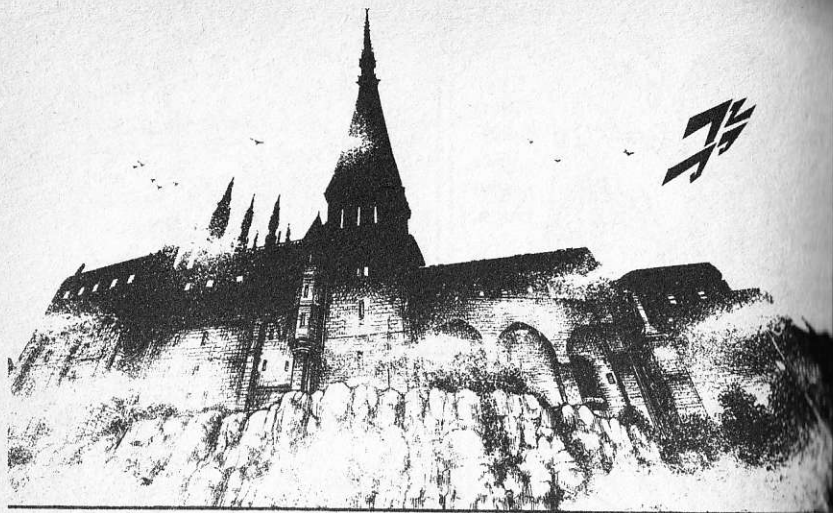
คุณ
มาซารุ
!

อย่าเพิ่ง
ถอดใจสิ
ซีเซ!

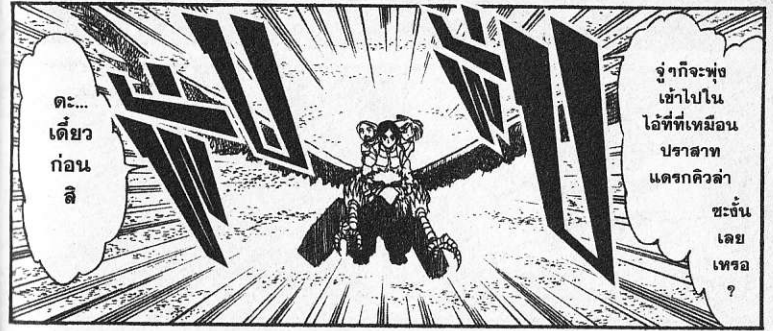
ใช่ตานั่นแหละ
ดวงดีอย่างกับ
อะไรดีเลย
นะ!

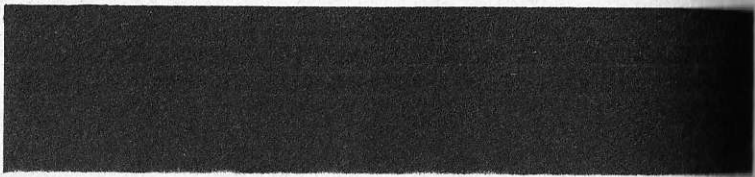

แฉ้ว
เลย

ตะ...
เตี้ยว
ก่อน
ลี

อู่าก็พุ่ง
เข้าไปใน
โล้ที่ที่เหมือน
ปราสาท
แคระกว๊วลา
ชะงัน
เลย
เทรล
?

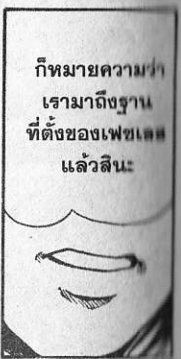
พลเห็น
เจ้าซาร์เลควินูป
ก็มีสายฟ้าฟาด
ใส่เราจนสลบ
ไป..

ไม่รู้ว่
กริบปอนคุด
จะเป็นยังไง
บ้าง

อึม..
ร่างกาย
ไม่เป็นอะไร
มาก..

ที่นี่เป็นคุก
ที่สร้างจากหิน
แสดงว่า
ไม่ได้อยู่บน
เรือเพาะ

ก็หมายความว่า
เรามาถึงฐาน
ที่ตั้งของเพชฌ
แล้วสินะ

คุณเรียวกะคะ นั่นนี่คืออาราม
เก่าแก่ของฝรั่งเศสที่ชื่อว่า
"Mont San't Michale"
ในอดีตเคยถูกใช้เป็นปราสาท
และที่จองจำ แต่ในตอนนี้เป็น
สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็น
มรดกโลกไปแล้วคะ

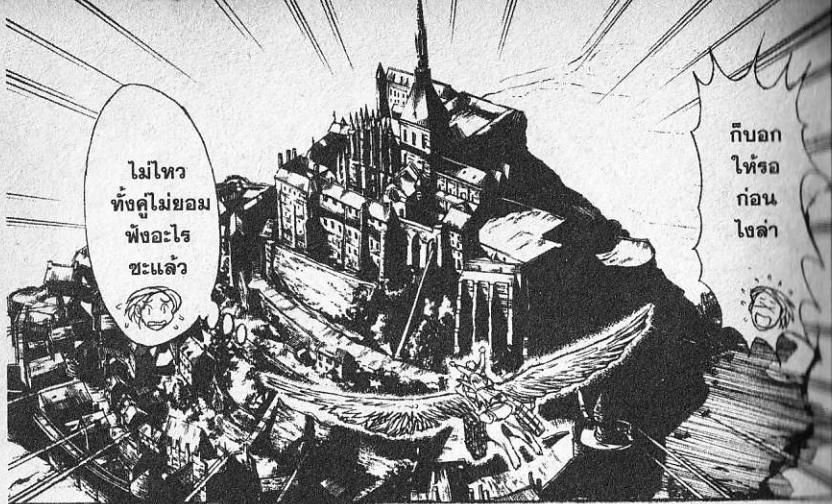

ชั้นที่นั่น
ในตอนนั้น
ก็โดนเจ้าเพชฌ
มันยึดเอาเป็น
ฐานทัพไปแล้ว
ว่าชั้นพอจะ
โต้เสียได้!

ยังจะมาพูด
บ้าอีก
ชั้นกำลัง
บอกว่
จะเข้าไปโดย
ไม่ได้เตรียมตัว
อะไรเลย
มันออกจะ..

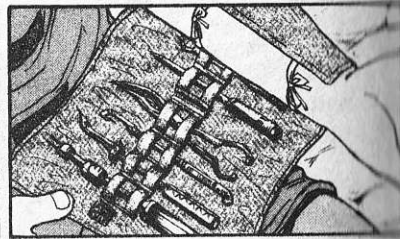
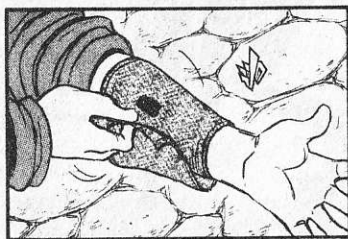

กริฟฟอนตัวนี้เอง
ก็กำลังไปที่นั่นคะ
คุณมาซารุ
ต้องอยู่ที่นั่นแน่ๆ
คะ!!

ไม่ไหว
ทั้งคู่ไม่ยอม
ฟังอะไร
ซะแล้ว

ก็บอก
ให้รอด
ก่อน
ใจล่า

รอให้เป็น
แบบนี้อยู่แล้ว
เพราะจะช่วย
ซีโรซะนะได้
มีแต่ต้องให้โดน
มันจับมา
เท่านั้น

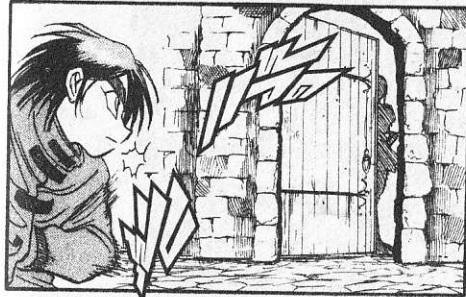

และเมื่อเป็น
แบบนี้
ด้วยความสามารถ
“แยกส่วน” ของ
เฟซเลสที่อยู่ใน
ความทรงจำ
ของเขา

กะ
อึคค
แต่นี้
หมู่ฯ

แถมเฟซเลส
ยังคิดที่จะจับ
ตัวเราแต่แรก
ยังงี้ก็สำเร็จ
อยู่แล้ว

ไม่ได้
เจอกัน
นาน
เลย
น้ำ

อาหาร
มาแล้วจ้า
มาซารุจัง

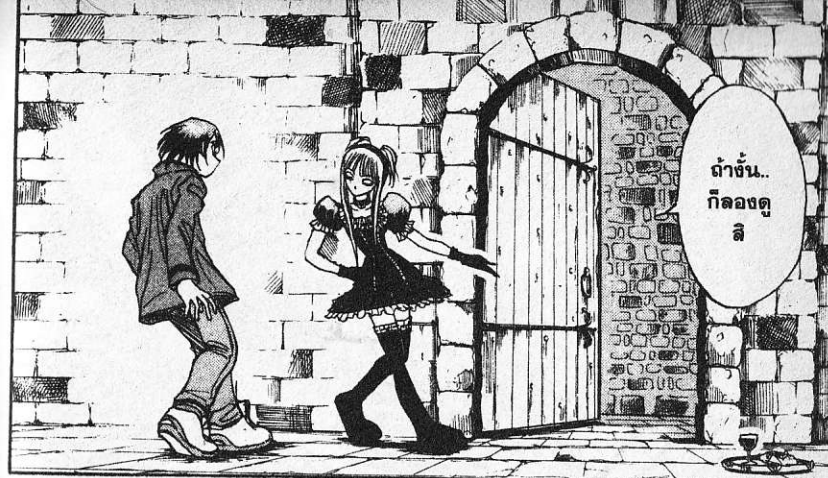

โคลัม
บีน

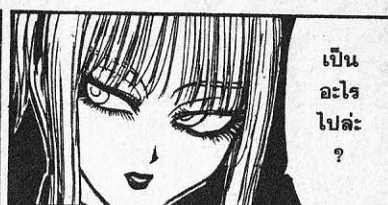

ลาลาลา
หากเพื่อเธอ
แล้ว แม่ร่าง
ของฉันจะต้อง
แหวกเป็น
ผุยผง
ก็ช่างปะไร

เขี่ยมเลขยัน
มาซารุจัง
อย่างกับ
พระเอก
ในนิยายรัก
ของมนุษย์
ที่ขึ้นชอบอ่าน
เลยละ

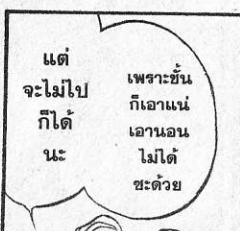
ถ้าฉัน..
ก็ลองดู
สิ

เป็น
อะไร
ไปละ
?

มีกับดัก
อะไร...
อยู่สินะ

แต่
จะไม่ไป
ก็ได้
นะ

เพราะชั้น
ก็เอาแน่
เอานอน
ไม่ได้
ชะด้วย

ไป
สิ..

ไม่มีพรอคน่า
ก็แค่ชั้นเกิดอยากเห็นเธอ
ไปช่วยหญิงที่รักออกมาได้
ขึ้นมาเท่านั้นเอง

ชั้นก็
เชิญ
ออก

รักเริก
อะไรกัน
ผมกับ
ซีโรจางนะ
ไม่ใช่แบบนั้น
ซะหน่อย
!!

พูดอะไร
ของเธอ
นั่น..

อ้าว
ก็มาซารุ
อุตส่าห์
ไล่ตาม
ซีโรจางนะ
สุดที่รัก
มาไกลสุดกู่
แบบนี้เลย
นี่นา

ฉัน
เป็นอะไร
ล่ะ?

ผมนะ...
คือว่า ซีโรจางนะ
เค้าคอยปกป้องผม
จนต้องบาดเจ็บทุกที.
น่าสงสารออก
จะตาย

น่า
สงสาร
เนี่ย

ก็คือ
หลงใหล
นั่นละ

คนญี่ปุ่น
โบราณ
พูดกัน
ออกบ่อย
จริงมั๊ย?

เธอนะ รัก
ซีโรจางนะ
แน่ ๆ
ขอมรับ
เดอจะนำ
มาซารุจัง

เรื่อง
แบบนี้
ผมไม่รู้
หรอก
!!

แต่ที่แน่ๆคือ
ผมจะต้องไปช่วย
ซีโรจางนะ
ออกมาให้ได้เลย
คอยดูละกัน

.....

ชั้นคือ
โนอา สติล
เป็นผู้บังคับการ
มนุษย์จักรกล 0
ที่ปกป้องปราสาท
แห่งนี้

ไซงะ มาซารุ
ชั้นขอต้อนจับ
เธอ...ในฐานะ
เป็นแขกคน
สำคัญของ
ท่านเฟซเลส

!!

ก็สงสัย
อยู่ว่า
ตุ๊กตาขะนะ
มันทำอะไร
ชักช้าอยู่ได้
รายนก
นะยะ

แก
คือ
...

แต่ว่า
โคลัมบัส
งานของเธอคือ
คอยดูแล
เด็กคนนี่
ที่จะกลายเป็น
ร่างกายใหม่
ของท่าน
เฟซเลส
ไม่ใช่ริโอ

ถึงเมื่อก่อน
จะเป็นหนึ่งใน
หัวหน้าของ
เจ้าพวกตุ๊กตาก็เถอะ
แต่ตอนนี้เป็นแค่
รุ่นเก่าที่ยังไม่ถูก
ปรับปรุง

แม้แต่
ท่านเฟซเลส
ยังไม่สนใจ
ด้วยซ้ำ
อย่างเธอนะ
คิดจะปล่อยให้
เด็กคนนี่หนี
อย่างนั้นรี?

คิดที่จะ
ปล่อยให้หนี
ออกไปจาก
ปราสาท Mont
San't Michale
นี่...

ซึ่งมีพวกเรา
0 มนุษย์จักรกล
ที่เก่งกาจกว่า
เจ้าพวกตุ๊กตา
หลายขุมรักษาการณ์
อยู่เนี่ยนะ?

ยัยขัง
เอี้ย

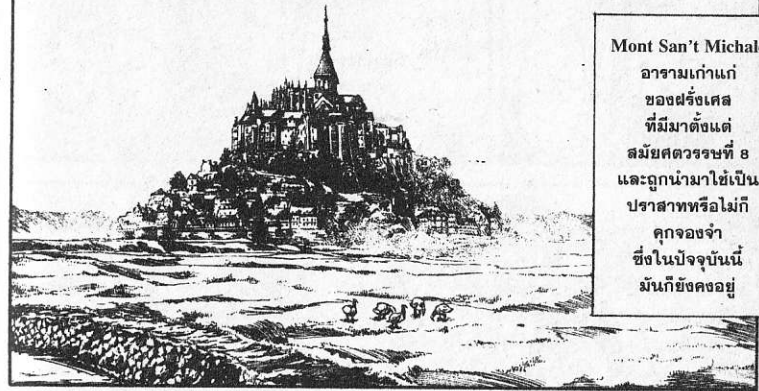
ถ้าให้ผม
มองล่ะก็
ไม่ว่าจะ
ฝั่งไหน

มันก็เป็นแค่
วงล้อมที่ดูน่าอึดอัด
ของพวกเขาทั้งคู่
เหมือนกัน
นั่นล่ะ!

หยุด
เดี๋ยว
ในอา
—

ตอนที่ 42 Mont San't Michale

Mont San't Michale
อารามเก่าแก่
ของฝรั่งเศส
ที่มีมาตั้งแต่
สมัยศตวรรษที่ 8
และถูกนำมาใช้เป็น
ปราสาทหรือไมก
คุกจองจำ
ซึ่งในปัจจุบันนี้
มันก็ยังคงอยู่

และบัดนี้
ศึกการชิงตัว
ซีโรซานะ
กลับคืน
ของพวกเขา
มาซารุ
กำลังจะ
เริ่มขึ้น

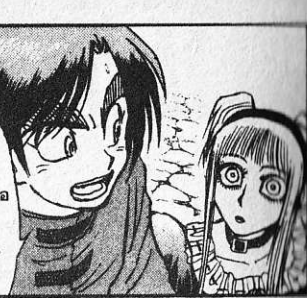
ขึ้นถูก
มาซารุจึง
กอดเอาไว้
ซะแล้วสิเนี่ย

อ๊ะ
ทับ
ตาย

เมื่อกี้
ผมแต่
ยื่นมือ
เฉยๆ
เท่านั้น
อ๊ะ

ไม่ได้
คิดจะช่วยเธอ
หรอกนะ
...โคลัมป็น

ในสมองกลนี้
ก็มีกร
ดาวขึ้นไหลด
บุคลิกภาพ
มนุษย์
ใส่เอาไว้

เรียกได้ว่า
พวกชั้นคือ
ยอดมนุษย์
ที่เหนือล้ำ
กว่าพวก
อโโตมาต่านัน
ไกลลิบเลย

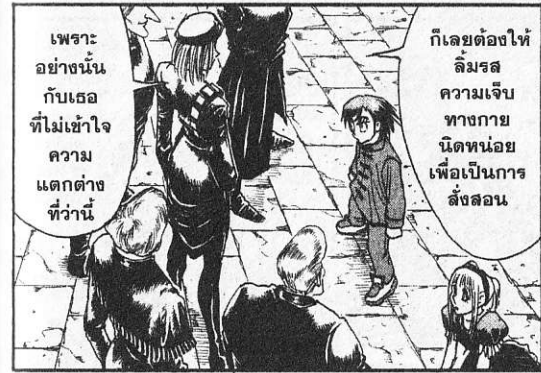

ถึงตอนนี้จะต้องจำใจ
ร่วมสู้กับพวกมันก็เถอะ
แต่ไว้ถึง “เวลาอิสระ”
เมื่อไหร่ ชั้นจะจัดการ
ให้ให้ยื่นแน่

พวกเขา
แพร่กระจาย
โรคไซนาซ่า
ไปทั่วหมู่บ้าน
คูโรงะและ
ทั่วทั้งโลก..

จะอโโตมาตา
หรือตะ ๐
ผมจะจัดการ
ให้หมดเลย
!!

เพราะ
อย่างนั้น
กับเธอ
ที่ไม่เข้าใจ
ความ
แตกต่าง
ที่วันนี้

ก็เลยต้องให้
ลิมรส
ความเจ็บ
ท่างาย
นิดหน่อย
เพื่อเป็นการ
สั่งสอน

เป็น
ร่างกายใหม่
ของท่านเพลส
นี่ะ ไม่ถึงตาย
หรอก

แต่จะเจ็บ
น่าดูเขียว
ยังงดำรงให้
ขอโทษจะยอม
ละเว้นให้เอามั้ยละ

ขอโทษ
ทีนะ

แต่ชั้นรับไม่ได้
ที่เธอคิดว่าพวกเรา
เหมือนๆกับ
ขี้ขี้ตูกตานี
เลยจริงๆ

รับไม่ได้
แล้วยังใจ
ละ
!!

๐ อย่าง
พวกชั้น
มีร่างกาย
ที่ถูกปรับปรุง
ให้เอื้อต่อ
การทำศึก

บาดเจ็บนะ
มันยัง
หายเองได้
หรอก
แต่ที่ว่า

น้ำตา
ลูกผู้ชายนะ
ถ้ามันหลัง
ออกมาแล้ว
ไม่มีทาง
เหือดหาย
ไปได้หรอก
นะ

พูดได้
กินใจมาก!
ชั้นแก็
ก็จะได้
ล้ำกว่าน้ำตา
ตัวเองแน่
ทีนี้

อะ...

อะไร ?

เนอว

ยัยโคลิมบินนั้น เป็น "ผู้โช้แมลง" ที่ควบคุมแมลงไซนาซ่า ในอากาสได้ตั้งใจ!! อย่างประมาทมัน เชียว

โคลิม บิน !

นี่เธอคิดจะ หันมาแวงกัด พวกชั้นชั้นรี? เป็นบ้าอะไร ของเธอขึ้นมา นะ

บ้า จังเลยนะ ในอา เนี่ย

เฮ้ พิท!

ไอ้หนู แกทำอะไร ลงไปนะ?

ถ้า อย่าง นั้น ชั้น

จะทำให้ นึกถึงมัน ออกเลย ละกันนะ จะ คุณ o ทุกท่าน

ก็เป็น ผู้ช่วยให้ มาซาคุจัง หนีไปได้ ไงล่ะจะ !?

แกเป็นตุ๊กตา ที่ชื่อสติช ต่อท่านเพชเลส ไหมใช่หรือ ?

คิดจะ ทรยศ ริโงกัน หา?

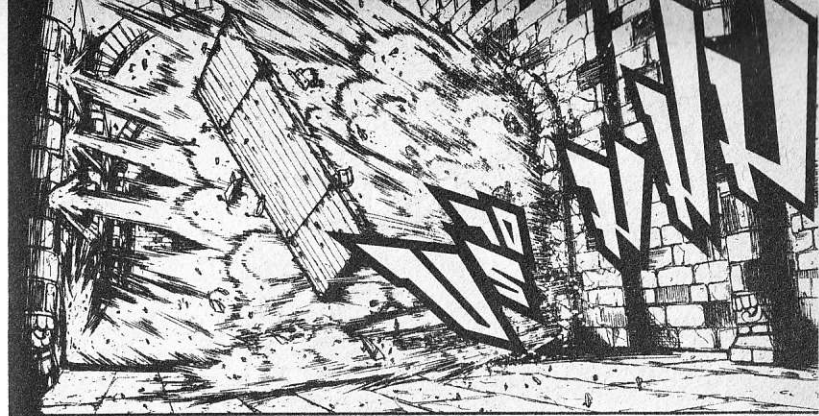

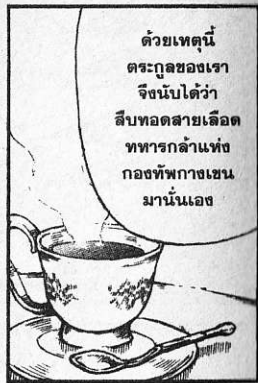
ฮิ จะให้ ลิ้มรส ความเจ็บ ทางกาย.. เนี่ยนะ?

ทั้งๆที่ตัวเอง ที่จ่างกายไป จนลิ้มความเจ็บปวด ที่ว่านั่นตั้งนาน แล้วแท้ๆ

คะ... โคลิมบิน.. หมายถึงความ ว่าไง?

ด้วยเหตุนี้
ตระกูลของเรา
จึงนับได้ว่า
สืบทอดสายเลือด
ทหารกล้าแห่ง
กองทัพทางเซิน
มานั่นเอง

เซี่ยซหม
นี่คือเครื่อง
บ่งชี้ถึง
ชัยชนะแห่ง
บรรพบุรุษ
ของเรา!

ตระกูลคุณโดร์...
ตระกูลวียอน...
ตระกูลของผู้ที่ยมหาญ
เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็น
สหายน้องมีสัมพันธ์
แนบแน่น
กับเรา

ตั้งนั้น
เราจึงต้อง
พยายามให้
สุดความสามารถ
อ้อคิน

ต้นตระกูล
บันทัก
หลักฐานยืนยัน
โกหกทั้งเพ

อลโตมาตา
จะไม่มีบรรพบุรุษหรือตระกูล
ได้ยิ่งใหญ่เกินเจ้าแคบปีตัน
กรัทซิวาโน ก็แค่หลงใหล
ในส่วมนั้น ของมนุษย์
และพยายามที่จะเชื่อว่า
ตัวเองก็เป็นแบบนั้น...

ยก
ตัวอย่างเช่น
กระป๋องนี้
ก็ได้มาใน
สมัยพระเจ้า
หลยสีตี้
14...

พูด
ไม่หยุด
มาตั้ง
3 ชั่วโมง
แล้ว

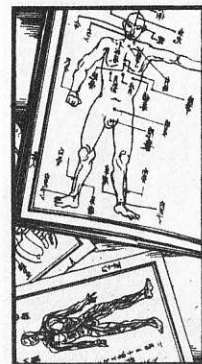

เจ้าตุ๊กตาตัวนี้
ไม่ได้คิดที่จะพูดคุย
กับฉันเลยซักนิด
ขอแค่ตัวเองได้พละมา
เท่านั้นก็พอฉันสินะ...

ไต้ยิน
มาว่า
“ข้า” นั้น
แข็งแกร้ง

เลยอดสำห้ให้ไป
ชนมาจากแอฟริกา
เพื่อลองสู้ดูแท้ๆ
แต่กลับกระຈออก
ลื่นดี

บริกเกลลานี้
นอกจาก
วิทยายุทธ์
ก็ไม่สนใจ
อย่างอื่น

หลมนั้น
ก็ไต้ยินว่า
เอาไว้ทิ้ง
พวกคนที่
เป็น
เหยื่อของวิชา
ของมัน..

มีเรื่อง
ประหลาดอยู่
เรื่องหนึ่ง

เอ๋
?

ตอนที่เจ้า โตนจับ ที่หมู่บ้านนั้น มีเด็กคนหนึ่ง วิ่งเข้ามา ลินะ

.....

ตอนนั้น เด็กนั้น หลบการ จู่โจม ของข้า ได้... คิดได้แต่ว่า เขาต้องรู้จัก วิชากังฟูของจีน ที่ข้าใช้แน่ๆ

และขณะที่ เด็กนั้น โจมตีสวน ใส่ข้า เขาก็พูดว่า

คุณ หนู !

แก นี่... อ๋ายาม่า ชิโยะซึกุ ของพี่เค้... เขียวนะ !!

นั่นก็คือ เขาต้อง มีอาจารย์ สอนวิชา กังฟู อยู่ เจ้าอยู่ เคียงข้าง เด็กคนนั้น มานาน พอจะรู้จัก อาจารย์ของเขา บ้างหรือเปล่า? เก่งหรือเปล่า?

นารุมิ !!

..... เก่ง ลี ละไร นะ?

ใช่ เก่ง กว่าแก หลายขุม เลยละ ชื่อ ละไร ?

คาโต้ นารุมิ

ท่าน ฟรอง ซิน ชั้นชื่อ ชิโรงาเนะ ไม่ใช่ ฟรองซิน แล้วก็ อัลเร ก็โนะ

ทำไมชั้นต้อง เดินไล่เขา ตามห้อง ของเจ้าพวก ตึกคาน่าเบือ พวกนั้น ด้วย? เป็นประสงค์ ของท่าน เฟซเลต เพื่อไม่ให้ท่าน รู้สึกเบือหน่าย ซอริบ..

นำเบือลิตี ไม่ว่า... แล้วเมื่อก็ มีอะไร? ท่านฟรองซิน รู้จักคาโต้ นารุมิ ด้วยหรือ ซอริบ?

ถ้า
ใช่แล้ว
จะทำ
ไหม?

ข้าเคย
พบกับเขา
ในศึก
ที่ซาฮาร่า
ขอรับ

เขานั้น
เก่งกาจ
ขนาดที่
สามารถพิชิต
ข้าได้. ด้วยกา
โจมตีเพียง
ครั้งเดียว
เท่านั้น

ใช่!!

ใช่แล้ว!
เค้านะ
แข็งแรงแรง
เลามากๆ
เลยล่ะ!

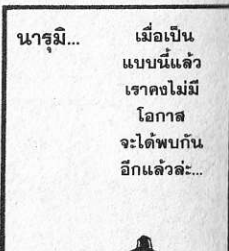
มีอะไร
เหรอ?

เมื่อครั้ง
ข้าเห็นว่
ท่านพรองซีน
มีท่าที
สนุกสนาน
อย่างมาก
หน้าที
ของข้า
ก็คือ
การทำให้
ท่าน
หัวเราะ

ได้สิ!
ชั้นอยาก
ฟัง!!

นารุมิ...
เมื่อเป็น
แบบนี้แล้ว
เราคงไม่มี
โอกาส
จะได้พบกับ
อีกแล้วละ...

หากท่านชอบ
เรื่องของนารุมิละก็
ข้าขอเล่าเรื่องเขา
ให้มากกว่านี้
จะได้ไหมขอรับ
?

แล้ว
ตอนนั้น
เขาก็คิดว่า
จับแขน
ของปนัดดา
ไรเน่

แล้วไง
ต่อ?

แต่ว่า
นารุมิ
ชั้น...
หัวใจ
ของชั้น
จะไม่มีทาง
แปร
เปลี่ยน
ไปจน
วันตาย

ดิฉัน
ชอบของ
สวยๆ
งามๆ

ก็เช่น
เสื้อผ้า
อัญมณี

ที่อาบ
ไปด้วย
เลือดของ
มนุษย์
นี่ไงเล่า

แล้วก็
ผิวพรรณ
ของ
ดิฉัน..

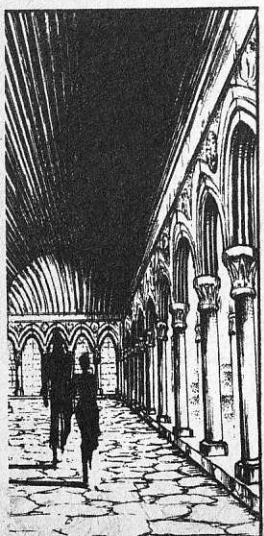
แบบว่าข้า
มันก็เป็น
ตัวตลกของ
ท่านเฟซเลส
อะนะ

ถึงจะ
อุตสาหกรรม
ออกมาแบบนี้
แต่ก็อย่าหวังว่า
จะได้ฟังเพลง
หรือเรื่องตลก
ไปก้ออะไร
เชียว

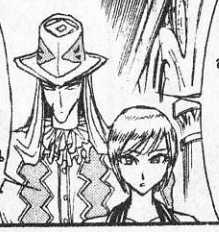
จนกว่า
ท่านเฟซเลส
จะเรียกหา
ข้าก็จะมีอยู่ขอข้า
ไปแบบเนี้ยละ

สมเป็นอโถมาตา
ตือออกว่ามีข
ถ้าอยากดูตลกมากนั้นก็
ลองไปส่องกระจกดูตัวเอง
เอาละกัน

อโถมาตาทุกตัว
เป็นแบบนี้
หมดเลยอะนะ ไม่คิด
จะข้องเกี่ยวกับ
มองแต่เพียงสิ่งที่
เป็นเป้าหมายของตนเอง..

ขอรับ นอกจาก
สัญชาตญาณที่ว่า
“อยากให้
ท่านเฟซเลส”
ชมตัวเองแล้วก็
ไม่มีอะไรอีก..

เจ้าก็เป็น
อย่างนั้น
ด้วยรี
เปล่า?
อัลเร
ก็โน้

ตัวข้า...ความยินดี
เพียงหนึ่งเดียว
ก็คือการได้รับใช้
ท่านขอรับ

ยินดี...?
ยินดีที่ว่านี่
เป็นความ
รู้สึกที่ต้องมี
“ร่วมกัน”
ต่างหาก

หา
?

เหล่าคน
ที่ไม่รู้จักกัน
มารวมกัน
และอยู่
ร่วมกัน

ที่ยื่นได้เรียนรู้
มาจากการอยู่กับ
คุณหนูก็คือ
เรื่องนั้น

และก็
ค่อยๆที่จะ
สามารถหัวเราะ
ในเรื่องเดียวกัน
เสียใจให้กับ
เรื่องเดียวกันได้

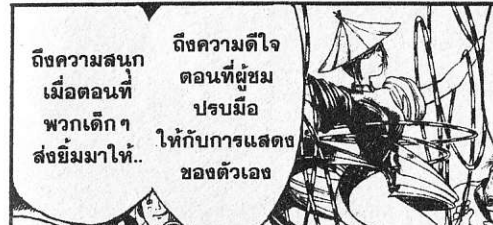
ซึ่ง
กระบวนการ
นั้นละคือ
“ความยินดี”
ที่แท้จริง

แล้ว
พวกเจ้า..
ก็มา
พรากมัน
ไป

ถ้าเจ้า
ได้ลอง
ลิ้มรส
ซักครั้ง
ก็จะเข้าใจ

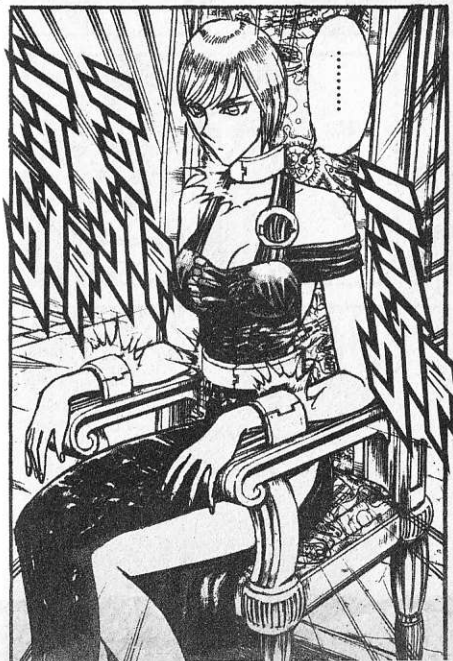
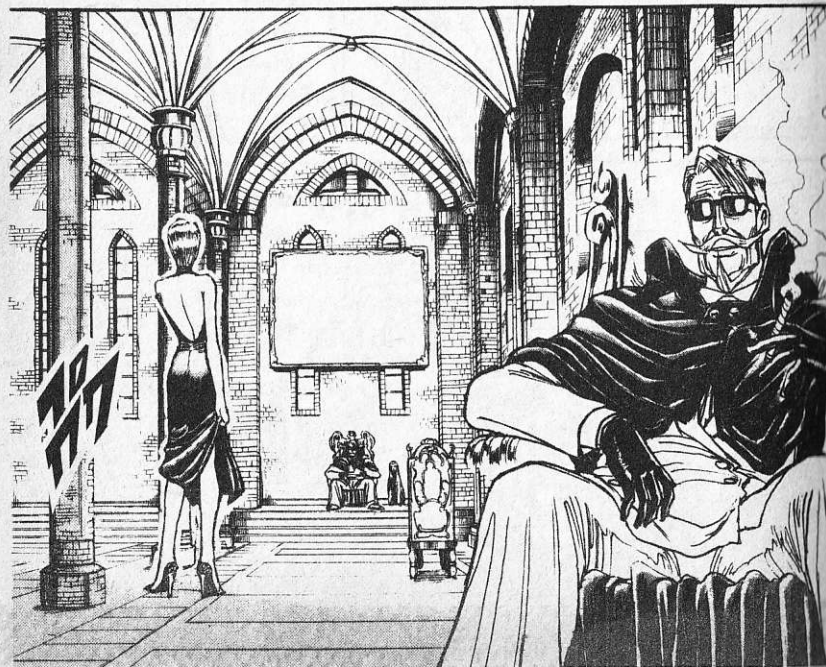
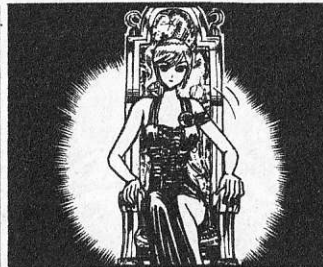
ถึงความสนุก
เมื่อตอนที่
พวกเด็ก ๆ
ส่งยิ้มมาให้..

ถึงความตั้งใจ
ตอนที่ผู้ชม
ปรบมือ
ให้กับการแสดง
ของตัวเอง

ถึงความอบอุ่น
ในตอนที่ยิ้มมือ
ใครซักคน
แล้วร่วม
ร้องเพลงกัน

แบบนี้
เจ้าก็คงจะ
เข้าใจแล้วว่า
ตนเอง
ทำอะไรลงไป
กับมนุษย์

ตอนนี้ มีผู้บุกรุก ที่แสนน่ารัก เข้ามาใน ปราสาทของ ฉันแล้วล่ะ

โอ้!

เดอกำลัง จะโต้ฆมการตาย ที่สุดแสนจะ เทียมโหด เกินบรรยาย ของเด็ก ๆ พวกนี้ ชัดใจล่ะ

จะ.. ว่าไฉน

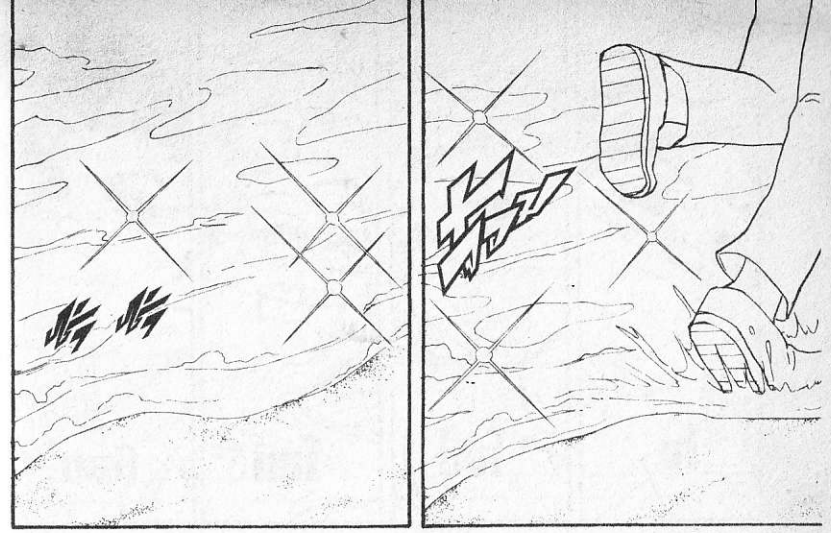

นั่นล่ะ

เคียดแค้น ชิงชิงฉัน เข้าไปสิ เอลเอ นอล

โปรดติดตามฉบับต่อไป

แถมท้ายเล่ม

ฮอลิเดย์ของเหล่า ภูจิตะสต๊าฟ

เอ๊! แน่จริง ก็ลอง จับให้ได้ สิจ๊า!

มัด มัวง !